

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I	<i>Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk</i>	
*	Rådets förordning (EG) nr 2531/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens tillämpning av minimireserver	1
*	Rådets förordning (EG) nr 2532/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner	4
*	Rådets förordning (EG) nr 2533/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter	8
	Kommissionens förordning (EG) nr 2534/98 av den 26 november 1998 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	20
*	Kommissionens förordning (EG) nr 2535/98 av den 26 november 1998 om ändring av förordning (EEG) nr 3046/92 vad avser information från skattemyndigheterna	22
*	Kommissionens förordning (EG) nr 2536/98 av den 26 november 1998 om ändring av förordning (EEG) nr 920/89 om fastställande av kvalitetsnormer för morötter, citrusfrukt, äpplen och päron	23
	Kommissionens förordning (EG) nr 2537/98 av den 26 november 1998 om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga II till fördraget	25
	Kommissionens förordning (EG) nr 2538/98 av den 26 november 1998 om ändring av importtullar inom spannmålssektorn	28
	Kommissionens förordning (EG) nr 2539/98 av den 26 november 1998 om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2004/98	31
	Kommissionens förordning (EG) nr 2540/98 av den 26 november 1998 om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1079/98	32

Innehåll (Fortsättning)

Kommissionens förordning (EG) nr 2541/98 av den 26 november 1998 om fastställande av det högsta exportbidraget för havre inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2007/98	33
Kommissionens förordning (EG) nr 2542/98 av den 26 november 1998 om fastställande av det högsta exportbidraget för korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1564/98	34
Kommissionens förordning (EG) nr 2543/98 av den 26 november 1998 om de anbud som meddelats för export av korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1078/98	35
Kommissionens förordning (EG) nr 2544/98 av den 26 november 1998 om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris	36
Kommissionens förordning (EG) nr 2545/98 av den 26 november 1998 om fastställande av produktionsbidragen för spannmål och ris	38
Kommissionens förordning (EG) nr 2546/98 av den 26 november 1998 om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris och om att avbryta utfärdandet av exportlicenser	39
Kommissionens förordning (EG) nr 2547/98 av den 26 november 1998 om fastställande av exportbidrag för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg	41
* Kommissionens direktiv 98/87/EG av den 13 november 1998 om ändring av direktiv 79/373/EEG om saluföring av foderblandningar ⁽¹⁾	43
* Kommissionens direktiv 98/88/EG av den 13 november 1998 om riktlinjer för identifiering och bedömning i mikroskop av beståndsdelar av animaliskt ursprung i foder för den officiella foderkontrollen ⁽¹⁾	45

II *Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk*

Kommissionen

98/682/EG, Euratom:

* Kommissionens beslut av den 20 november 1998 om utnämning av ledamöter samt ordförande och vice ordförande i de expertgrupper som skall bistå kommissionen vid utformningen av nyckelåtgärdernas innehåll och inriktning inom området forskning och teknisk utveckling ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(1998) 3347]	51
--	----

Rättelser

* Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 707/98 av den 30 mars 1998 om ändring av förordning (EEG) nr 3846/87 om upprättandet av exportbidragsnomenklaturen för jordbruksprodukter	63
--	----

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2531/98

av den 23 november 1998

om Europeiska centralbankens tillämpning av minimireserver

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av protokoll nr 3 om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (nedan kallad stadgan), särskilt artikel 19.2 i denna,

med beaktande av Europeiska centralbankens (nedan kallad ECB) rekommendation ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens yttrande ⁽³⁾

i enlighet med det förfarande som anges i artikel 106.6 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (nedan kallat fördraget) samt i artikel 42 i stadgan, och på de villkor som anges i artikel 43.1 i stadgan och punkt 8 i protokoll nr 11 om vissa bestämmelser angående Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, och

av följande skäl:

- (1) Artikel 19.2, jämförd med artikel 43.1, i stadgan, punkt 8 i protokollet nr 11 om vissa bestämmelser angående Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland och punkt 2 i protokollet nr 12 om vissa bestämmelser angående Danmark, skall inte medföra att en icke deltagande medlemsstat får några rättigheter eller skyldigheter.
- (2) Enligt artikel 19.2 i stadgan skall rådet bland annat fastställa basen för minimireserverna och den högsta tillåtna kvoten mellan dessa reserver och basen för dem.
- (3) Enligt artikel 19.2 i stadgan skall rådet även fastställa lämpliga sanktioner vid åsidosättande av dessa skyldigheter, och i den här förordningen fastställs specifika sanktioner. I den här förordningen hänvisas det till rådets förordning (EG) nr 2532/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens

befogenhet att förelägga sanktioner ⁽⁴⁾ när det gäller principer och förfaranden samt anges ett förenklat förfarande för sanktioner avseende vissa typer av regelöverträdelse. Om bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 2532/98 skulle gå emot de bestämmelser i den här förordningen som ger ECB befogenhet att förelägga sanktioner skall bestämmelserna i den här förordningen gälla.

- (4) Enligt artikel 19.1 i stadgan får ECB-rådet fastställa regler för att beräkna och fastställa de minimireserver som krävs.
- (5) För att systemet med åläggande av minimireserver skall kunna vara ett effektivt verktyg för förvaltning av penningmarknaden och monetär styrning måste det ha en sådan struktur att ECB har förmåga och flexibilitet nog att tillämpa krav på reserver mot bakgrund av och med hänsyn tagen till förändringar i fråga om de ekonomiska och finansiella förhållandena i de deltagande medlemsstaterna. I detta avseende måste ECB vara flexibel nog att reagera för ny betalningsteknik, såsom utvecklingen av elektroniska pengar. För att begränsa möjligheterna att kringgå kraven på minimireserver får ECB tillämpa dem på skyldigheter som härrör från poster utanför balansräkningen, särskilt poster som - antingen enskilt eller i kombination med andra poster i eller utanför balansräkningen - är jämförbara med skyldigheter som är upptagna i balansräkningen.
- (6) I arbetet med att fastställa detaljerade regler för åläggandet av minimireserver - inbegripet fastställandet av faktiska reservkvoter, av eventuell avkastning på reserverna, av eventuella undantag från kravet på minimireserver och av eventuella ändringar av kraven på en viss grupp eller vissa grupper av institut - måste ECB sträva efter att uppnå de mål för Europeiska centralbankssystemet (nedan kallat ECBS) som anges i artikel 105.1 i fördraget och som avspeglas i artikel 2 i stadgan. Detta innebär bland annat att ECB måste

⁽¹⁾ EGT C 246, 6.8.1998, s. 6.

⁽²⁾ EGT C 328, 26.10.1998.

⁽³⁾ Yttrande avgivet den 8 oktober 1998 (yttrandet ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ Se sida 4 i denna tidning.

sträva efter att undvika betydande, icke önskvärda effekter i fråga om undanträngning eller disintermediering. Åläggandet av sådana krav på minimireserver kan utgöra en beståndsdel i utformningen och genomförandet av gemenskapens monetära politik, något som anges som en av ECBS:s grundläggande uppgifter i första strecksatsen i artikel 105.2 i fördraget, och som avspeglas i första strecksatsen i artikel 3.1 i stadgan.

(7) De sanktioner som föreskrivs vid åsidosättande av skyldigheterna enligt den här förordningen påverkar inte ECBS:s möjligheter att fastställa lämpliga bestämmelser för genomförande och påföljder i förhållande till sina motparter, inbegripet möjligheten att helt eller delvis utestänga ett institut från penningpolitiska transaktioner vid allvarligt åsidosättande av kraven på minimireserver.

(8) ECBS och ECB har anförtrots uppgiften att förbereda de penningpolitiska instrumenten så att de kan ha trätt i kraft fullt ut när den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen inleds (nedan kallad tredje etappen). Ett väsentligt inslag i dessa förberedelser är att innan den tredje etappen inleds ha antagit de ECB-förordningar enligt vilka instituten måste hålla minimireserver från och med den 1 januari 1999. Det är önskvärt att under 1998 underätta marknadsaktörerna om de detaljerade bestämmelser som ECB kan anse sig behöva anta för att genomföra systemet med minimireserver. Det är därför nödvändigt att från och med dagen för den här förordningens ikraftträdande utrusta ECB med föreskrivande befogenheter.

(9) Bestämmelserna i den här förordningen kan tillämpas i sin helhet på ett verkningsfullt sätt endast om de deltagande medlemsstaterna vidtar nödvändiga åtgärder så att deras myndigheter har befogenhet att fullt ut bistå och samarbeta med ECB vad gäller insamling och kontroll av uppgifter i enlighet med vad som krävs i den här förordningen och i enlighet med artikel 5 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning avses med

- 1) *deltagande medlemsstat*: en medlemsstat som har infört den gemensamma valutan i enlighet med fördraget,
- 2) *nationell centralbank*: en deltagande medlemsstats centralbank,

3) *institut*: varje enhet i en deltagande medlemsstat som ECB enligt villkoren i artikel 19.1 i stadgan kan ålägga att hålla minimireserver,

4) *reservkvot*: den andel i procent av basen för minimireserverna som ECB får fastställa i enlighet med artikel 19.1 i stadgan,

5) *sanktioner*: böter, viten, straffränta och räntelös insättning.

Artikel 2

Rätt att undanta institut

ECB kan på icke-diskriminerande grunder undanta institut från kraven på minimireserver enligt kriterier som fastställs av ECB.

Artikel 3

Bas för minimireserver

1. I basen för de minimireserver som ECB enligt artikel 19.1 i stadgan kan ålägga institut att hålla skall, om inte annat följer av bestämmelserna i punkterna 2 och 3, ingå

- i) institutets skyldigheter genom mottagande av medel, tillsammans med
- ii) institutets skyldigheter som härrör från poster utanför balansräkningen; i basen skall dock inte ingå
- iii) skyldigheter som ett institut helt eller delvis har gentemot andra institut enligt villkor som fastställs av ECB, och inte heller
- iv) skyldigheter gentemot ECB eller gentemot nationella centralbanker.

2. För skyldigheter i form av omsättningsbara skuldförbindelser kan ECB som alternativ till bestämmelsen i punkt 1 iii ovan föreskriva att ett instituts skyldigheter gentemot ett annat institut helt eller delvis skall undantas från basen för det fordringsägande institutets minimireserver.

3. ECB kan på icke-diskriminerande grunder tillåta att vissa typer av tillgångar undantas från kategorier av skyldigheter som ingår i basen för minimireserverna.

Artikel 4

Reservkvoter

1. Reservkvoterna, som ECB får fastställa enligt artikel 19.1 i stadgan, får inte överstiga 10 % av någon relevant skyldighet som utgör en del av basen för minimireserverna, men kan vara 0 %.

2. Med förbehåll av punkt 1 kan ECB på icke-diskriminerande grunder fastställa skilda reservkvoter för vissa kategorier av skyldigheter som ingår i basen för minimireserverna.

*Artikel 5***Föreskrivande befogenheter**

När det gäller artiklarna 2, 3 och 4 skall ECB, när så är lämpligt, anta förordningar eller beslut.

*Artikel 6***Rätt att inhämta och verifiera uppgifterna**

1. ECB skall ha rätt att från institut inhämta de uppgifter som behövs för genomförandet av kravet på minimireserver. Sådana uppgifter skall vara insynsskyddade.

2. ECB skall ha rätt att med avseende på korrekthet och kvalitet kontrollera den information som instituten tillhandahåller för att visa att de uppfyller kraven på minimireserver. ECB skall underrätta instituten om sitt beslut att verifiera eller inhämta uppgifter.

3. Rätten att verifiera uppgifter skall inbegripa rätten att

- a) begära att dokument överlämnas,
- b) granska institutens räkenskaper och register,
- c) ta kopior av eller göra utdrag ur sådana räkenskaper och register, och
- d) begära skriftliga eller muntliga förklaringar.

Om ett institut förhindrar inhämtandet och/eller kontrollen av information skall den deltagande medlemsstat i vilken de relevanta lokalerna är belägna ge det bistånd som krävs, däribland säkerställa tillträde till institutets lokaler så att de ovannämnda rättigheterna kan utövas.

4. ECB får delegera verkställandet av de rättigheter som avses i punkterna 1–3 till de nationella centralbankerna. I enlighet med första strecksatsen i artikel 34.1 i stadgan skall ECB ha befogenhet att i en förordning ytterligare precisera villkoren för utövande av kontrollrätten.

*Artikel 7***Sanktioner vid åsidosättande av kraven**

1. Om ett institut underlåter att hålla alla eller delar av de minimireserver som krävs enligt den här förordningen och de ECB-förordningar eller ECB-beslut som är knutna

till denna förordning, får ECB förelägga institutet endera av följande sanktioner:

- a) En räntebetalning uppgående till högst fem procentenheter över ECBS:s marginallåneränta eller två gånger ECBS:s marginallåneränta; i båda fallen skall betalningen beräknas på det belopp varmed det berörda institutets reserver understiger kravet på minimireserver.
- b) Ett åläggande av det berörda institutet att göra en räntelös insättning i ECB eller de nationella centralbankerna till ett belopp av högst tre gånger det belopp varmed institutets reserver understiger kravet på minimireserver. Insättningens löptid skall inte överstiga den period under vilken institutet underlåter att hålla minimireserverna.

2. När en sanktion föreläggs enligt punkt 1 skall principerna och förfarandena i förordning (EG) nr 2532/98 tillämpas. Artikel 2.1 och artikel 3.1–3.4 i den förordningen skall dock inte vara tillämpliga, och de tidsfrister som avses i artikel 3.6–3.8 skall förkortas till femton dagar.

3. Om ett institut underlåter att fullgöra skyldigheter enligt den här förordningen eller enligt ECB-förordningar eller ECB-beslut som är knutna till denna förordning, utöver de skyldigheter som avses i punkt 1, skall förordning (EG) nr 2532/98 tillämpas när det gäller sanktioner för sådan underlåtenhet och vad gäller gränser och villkor för sådana sanktioner.

*Artikel 8***Slutbestämmelser**

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 5 skall tillämpas från och med den dag då denna förordning träder i kraft. Övriga artiklar skall tillämpas från och med den 1 januari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 november 1998.

På rådets vägnar

R. EDLINGER

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2532/98

av den 23 november 1998

om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (fördraget), särskilt artikel 108a.3 i detta och artikel 34.3 i protokoll nr 3 om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (stadgan),

med beaktande av Europeiska centralbankens rekommendation (ECB)⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens yttrande⁽³⁾, och

i enlighet med det förfarande som anges i artikel 106.6 i fördraget och artikel 42 i stadgan, och på de villkor som anges i artikel 109k.5 i fördraget och punkt 7 i protokoll nr 11 om vissa bestämmelser angående Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, och

av följande skäl:

- (1) Denna förordning skall, i överensstämmelse med artikel 34.3 i stadgan, jämförd med artikel 43.1 i stadgan, punkt 8 i protokoll nr 11 och punkt 2 i protokoll nr 12 om vissa bestämmelser angående Danmark, inte ge en icke-deltagande medlemsstat några rättigheter eller skyldigheter.
- (2) I artikel 34.3 i stadgan krävs det att rådet skall specificera begränsningarna och villkoren enligt vilka ECB skall ha rätt att förelägga företag böter eller viten om de inte uppfyller sina förpliktelser enligt ECB:s förordningar och beslut.
- (3) Åsidosättanden av de förpliktelser som anges i ECB:s förordningar och beslut kan inträffa på flera av ECB:s behörighetsområden.
- (4) För att säkerställa ett enhetligt tillvägagångssätt för föreläggandet av sanktionerna på ECB:s olika kompetensområden är det lämpligt att alla allmänna bestämmelser och bestämmelser avseende förfarandet för föreläggandet av sådana sanktioner anges i en enda rådsförordning. Andra rådsförordningar föreskriver särskilda sanktioner på

särskilda områden och hänvisar till denna förordning när det gäller principerna och förfarandena avseende föreläggandet av sådana sanktioner.

- (5) För att tillhandahålla en fungerande ordning för förvaltningen av sanktionerna måste denna förordning tillåta att ECB gör vissa skönsmässiga bedömningar både när det gäller dithörande förfaranden och deras genomförande inom ramen för de begränsningar och på de villkor som läggs fast i denna förordning.
- (6) Europeiska centralbankssystemet (ECBS) och ECB har anförtrots uppgiften att förbereda sig så att de kan vara verksamma fullt ut vid inledningen av den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen (nedan kallad tredje etappen). Förberedelser gjorda i tid är av väsentlig betydelse för att ECBS skall kunna fullfölja sina uppgifter under den tredje etappen. Ett väsentligt inslag i dessa förberedelser är antagandet före den tredje etappen av ordningen för föreläggande av sanktioner mot företag som inte uppfyller de förpliktelser ECB:s förordningar och beslut ålägger dem. Det är önskvärt att så snart som möjligt underrätta marknadsaktörerna om de detaljerade föreskrifter som ECB kan anse sig behöva anta för att förelägga sanktioner. Det är därför nödvändigt att från och med dagen för den här förordningens ikraftträdande förse ECB med föreskrivande befogenheter.
- (7) Bestämmelserna i denna förordning kan endast tillämpas effektivt om deltagande medlemsstater antager åtgärder i syfte att säkerställa att deras myndigheter har befogenhet att bistå och helt och fullt samarbeta med ECB vid genomförandet av det förfarande avseende åsidosättande, vilket krävs i denna förordning, i överensstämmelse med artikel 5 i fördraget.
- (8) ECB skall anlita de nationella centralbankerna för att utföra ECBS uppgifter i den utsträckning som detta anses möjligt och ändamålsenligt.
- (9) Beslut enligt denna förordning som medför betalningsskyldighet skall vara verkställbara i överensstämmelse med artikel 192 i fördraget.

⁽¹⁾ EGT C 246, 6.8.1998, s. 9.

⁽²⁾ EGT C 328, 26.10.1998.

⁽³⁾ Yttrande avgivet den 8 oktober 1998 (yttrandet ännu ej offentliggjort i EGT).

HÄRMED FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning avses med

- 1) *deltagande medlemsstat*: en medlemsstat som har antagit den gemensamma valutan i överensstämmelse med fördraget,
- 2) *nationell centralbank*: en deltagande medlemsstats centralbank,
- 3) *företag*: de fysiska eller juridiska personer, privata eller offentliga, utom offentliga personer som utövar sina offentliga befogenheter, i en deltagande medlemsstat, vilka är skyldiga att fullgöra de förpliktelser som uppkommer i ECB:s förordningar och beslut, och skall inbegripa filialer eller andra fasta inrättningar som sådana företag, vars huvudkontor eller registrerade kontor ligger utanför en deltagande medlemsstat, har i en deltagande medlemsstat.
- 4) *åsidosättande*: när ett företag inte uppfyller en förpliktelse som uppkommer i en ECB-förordning eller ett ECB-beslut,
- 5) *böter*: ett enstaka belopp som ett företag är skyldigt att betala som sanktion,
- 6) *viten*: belopp som ett företag måste betala som sanktion vid fortsatt åsidosättande, vilket skall beräknas för varje dag av fortsatt åsidosättande sedan företaget underrättats om ett beslut, fattat i överensstämmelse med artikel 3.1, andra stycket, med krav på att åsidosättandet upphör,
- 7) *sanktioner*: böter och viten som föreläggs till följd av ett åsidosättande.

Artikel 2

Sanktioner

1. För ECB gäller följande begränsningar när det gäller att förelägga företag böter och viten om inget annat anges i särskilda rådsförordningar:
  - a) Böter: den övre gränsen skall vara 500 000 euro.
  - b) Viten: den övre gränsen skall vara 10 000 euro för varje dag som åsidosättandet pågår. Viten kan föreläggas för högst sex månader efter det att företaget underrättats om beslutet enligt artikel 3.1.
2. När ECB beslutar huruvida en sanktion skall föreläggas och vilken sanktion som är lämplig skall den följa proportionalitetsprincipen.

3. ECB skall, när så är lämpligt, beakta förhållanden i det särskilda fallet, såsom

- a) å ena sidan företagets goda tro och grad av öppenhet när det tolkat och fullgjort skyldigheten som anges i en ECB-förordning eller ett ECB-beslut liksom dess noggrannhet och samarbetsvilja, å andra sidan eventuella bevis på avsiktligt bedrägeri från tjänstemännens i företaget sida,
- b) hur allvarliga verkningarna av åsidosättandet är,
- c) om företaget upprepat åsidosättandet, hur ofta det skett och hur länge det varat,
- d) de vinster som företaget fått av åsidosättandet,
- e) företagets storlek i ekonomiskt hänseende,
- f) tidigare sanktioner som förelagts företaget av andra myndigheter, grundade på samma fakta.

4. Närhelst åsidosättandet består i att företaget inte uppfyllt en förpliktelse skall en sanktion inte befria företaget från fullgörandet, såvida inte det beslut som antas i överensstämmelse med artikel 3.4 uttryckligen anger annat.

Artikel 3

Förfaranderegler

1. Beslutet om huruvida ett förfarande avseende åsidosättande skall inledas eller inte skall fattas av ECB:s direktion, på dess eget initiativ eller på begäran av den medlemsstats nationella centralbank i vars jurisdiktion det påstådda åsidosättandet skett. Samma beslut kan också fattas av den medlemsstats centralbank inom vars jurisdiktion det påstådda åsidosättandet skett, på eget initiativ eller på begäran av ECB.

Det berörda företaget, den behöriga tillsynsmyndigheten samt den medlemsstats nationella centralbank inom vars jurisdiktion det påstådda åsidosättandet skett eller ECB skall underrättas skriftligen om beslutet att inleda ett förfarande avseende åsidosättande. Underrättelsen skall ange detaljerna i de anklagelser som riktas mot företaget och de bevis som ligger till grund därför. När så är lämpligt skall beslutet kräva att det påstådda åsidosättandet upphör och det berörda företaget skall informeras om att vite kan komma att föreläggas.

2. Beslutet som avses i punkt 1 kan kräva att företaget underkastar sig ett förfarande avseende åsidosättande. Vid förfarandet avseende åsidosättande skall ECB eller den nationella centralbanken ha rätt att

- a) begära att dokument överlämnas,
- b) granska företagets bokföring,
- c) ta kopior eller utdrag från sådan bokföring, och
- d) begära skriftliga eller muntliga förklaringar.

När ett företag hindrar förfarandet avseende åsidosättande, skall den deltagande medlemsstat där lokalerna i fråga är belägna lämna det bistånd som krävs, däribland säkerställa att ECB eller den nationella centralbanken får tillträde till företagets lokaler, för att förutnämnda rättigheter skall kunna utövas.

3. Det berörda företaget skall ha rätt att höras av ECB eller den nationella centralbanken. Företaget skall ges minst trettio dagar för att inkomma med sitt försvar.

4. ECB:s direktions skall, så snart som möjligt efter erhållande av en underrättelse från den nationella centralbank som inlett förfarandet avseende åsidosättande eller efter att ha samrått med den medlemsstats nationella centralbank inom vars jurisdiktion det påstådda åsidosättandet har skett, fatta ett motiverat beslut om huruvida ett företag har begått ett åsidosättande och om eventuell sanktion skall föreläggas.

5. Det berörda företaget skall underrättas skriftligen om beslutet och skall informeras om dess rätt till överprövning. Underrättelse om ett sådant beslut skall också lämnas till berörda tillsynsmyndigheter och den medlemsstats nationella centralbank inom vars jurisdiktion åsidosättandet skett.

6. Det berörda företaget skall ha rätt att begära att direktionens beslut överprövas av ECB-rådet. Framställning härom måste göras inom trettio dagar från mottagandet av underrättelsen om beslutet och den skall innehålla alla upplysningar till stöd och alla anklagelser. En sådan framställning skall ske skriftligen till ECB-rådet.

7. Ett beslut av ECB-rådet till svar på en framställning som gjorts enligt punkt 6 skall innefatta skälen för beslutet och det berörda företaget, det företagets behöriga tillsynsmyndighet och den medlemsstats nationella centralbank inom vars jurisdiktion åsidosättandet skett skall underrättas om det skriftligen. Underrättelsen skall informera företaget om rätten till juridisk överprövning. Om inget beslut fattas av ECB-rådet inom två månader från framställningen, kan det berörda företaget begära juridisk överprövning av direktionens beslut i överensstämmelse med fördraget.

8. Inga sanktioner skall verkställas mot företaget förrän beslutet blivit slutgiltigt, antingen genom

- a) att perioden på trettio dagar som nämns i punkt 6 har förflutit utan att företaget begärt överprövning av ECB-rådet, eller
- b) att ECB-rådet underrättat företaget om sitt beslut, eller att den period som nämnts i punkt 7 har förflutit utan att ECB-rådet fattat något beslut.

9. Intäkterna från sanktioner som förelagts av ECB tillfaller ECB.

10. Om ett åsidosättande uteslutande har samband med en uppgift som ECBS anförtrots enligt fördraget och stadgan kan ett förfarande avseende åsidosättande inledas endast på grundval av denna förordning, oavsett om det finns någon nationell lag eller förordning som föreskriver ett separat förfarande. Om ett åsidosättande även berör ett eller flera områden som ligger utanför ECBS:s behörighet, skall rätten att inleda ett förfarande avseende åsidosättande på grundval av denna förordning vara oberoende av varje rätt som en behörig nationell myndighet har att inleda separata förfaranden som avser sådana områden utanför ECBS:s behörighet. Denna bestämmelse skall inte påverka tillämpningen av straffrätt eller tillsynsbefogenheterna i deltagande medlemsstater.

11. Ett företag skall bära kostnaderna för förfarandet avseende åsidosättande om det har avgjorts att det är skyldigt till ett åsidosättande.

Artikel 4

Tidsgränser

1. Rätten att besluta om att inleda ett förfarande avseende åsidosättande som föreskrivs i denna förordning skall upphöra att gälla ett år efter att förekomsten av det påstådda åsidosättandet först blev känt antingen av ECB eller av den medlemsstats nationella centralbank inom vars jurisdiktion det påstådda åsidosättandet skett och i alla händelser fem år efter att åsidosättandet skett eller, i fall av fortsatt åsidosättande, fem år efter det att detta upphört.

2. Rätten att besluta om att förelägga sanktioner för åsidosättanden, vilket föreskrivs i denna förordning, skall upphöra att gälla ett år efter det att beslutet att inleda förfarandet enligt artikel 3.1 fattats.

3. Rätten att inleda ett verkställighetsförfarande skall upphöra att gälla sex månader efter det att beslutet först blev verkställbart enligt artikel 3.8.

*Artikel 5***Juridisk överprövning**

Europeiska gemenskapens domstol skall enligt artikel 172 i fördraget ha obegränsad behörighet att överpröva slutgiltiga beslut i vilka sanktioner föreläggs.

*Artikel 6***Allmänna bestämmelser och behörighet att föreskriva**

1. Om bestämmelserna i denna förordning står i strid med bestämmelser i andra rådsförordningar som gör det möjligt för ECB att förelägga sanktioner skall denna förordning ha företräde.

2. Med förbehåll för de begränsningar och villkor som anges i denna förordning kan ECB anta förordningar för att ytterligare specificera de arrangemang varmed sanktioner kan föreläggas i enlighet med denna förordning och ge riktlinjer för samordningen och harmoniseringen av förfarandena i samband med handläggandet av förfarandet avseende åsidosättande.

*Artikel 7***Slutbestämmelser**

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 6.2 skall tillämpas från och med den dag då denna förordning träder i kraft. Övriga artiklar skall tillämpas från och med den 1 januari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 november 1998.

På rådets vägnar

R. EDLINGER

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2533/98

av den 23 november 1998

om Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av protokoll nr 3 om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (nedan kallad stadgan), särskilt artikel 5.4 i denna,

med beaktande av Europeiska centralbankens (nedan kallad ECB) rekommendation ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens yttrande ⁽³⁾,

i enlighet med det förfarande som anges i artikel 106.6 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen samt i artikel 42 i stadgan, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 5.1 i stadgan krävs det att ECB, med de nationella centralbankernas stöd, skall samla in de statistiska uppgifter som behövs, antingen från de behöriga nationella myndigheterna eller direkt från de ekonomiska aktörerna, för att Europeiska centralbankssystemets (nedan kallat ECBS) uppgifter skall kunna utföras. För att underlätta utförandet av dessa uppgifter, enligt artikel 105 i fördraget, och då särskilt den monetära politiken, skall dessa statistiska uppgifter främst användas för att ta fram aggregerad statistik där de ekonomiska aktörernas identitet är irrelevant, men de kan även användas på nivån enskilda ekonomiska aktörer. I artikel 5.2 i stadgan krävs det att de nationella centralbankerna så långt som möjligt skall utföra de uppgifter som anges i artikel 5.1 i stadgan. I artikel 5.4 i stadgan krävs det att rådet skall fastställa kretsen av uppgiftsskyldiga fysiska och juridiska personer, sekretessföreskrifter samt lämpliga bestämmelser om genomförande och påföljder. De nationella centralbankerna får samarbeta med andra behöriga myndigheter, däribland nationella statistiska organ och andra aktörer som reglerar marknaden, för ändamålen i artikel 5.1 i stadgan.
- (2) För att statistiska uppgifter skall kunna bli ett effektivt instrument för genomförandet av ECBS:s uppgifter måste formerna och förfarandena för

insamling av dessa uppgifter struktureras så att ECB snabbt och smidigt skall kunna använda statistik av hög kvalitet som speglar växlande ekonomiska och finansiella villkor samt tar hänsyn till uppgiftslämnarnas arbetsbörda. När detta görs måste uppmärksamhet riktas inte bara mot ECBS:s uppgifter och dess oavhängighet utan också mot att hålla nere de rapporterade tjänstemännens arbetsbörda så mycket som möjligt.

- (3) Det är därför önskvärt att fastställa en referenspopulation av uppgiftslämnare, dvs. de kategorier av berörda ekonomiska enheter och statistiktillämpningar till vilka ECB:s befogenheter på området statistik skall begränsas och bland vilka ECB genom sina föreskrivande befogenheter skall fastställa kretsen av faktiska uppgiftslämnare.
- (4) En homogen population av uppgiftslämnare är nödvändig för upprättandet av en konsoliderad balansräkning för sektorn monetära finansinstitut i de deltagande medlemsstaterna, vars främsta syfte är att förse ECB med en heltäckande statistisk bild av den monetära utvecklingen i de deltagande medlemsstaterna, sedda som ett ekonomiskt område. ECB har upprättat och håller i en "förteckning över monetära finansinstitut för statistikändamål" som grundar sig på en gängse definition av dessa institut.
- (5) I nämnda gängse definition för statistikändamål specificeras det att monetära finansinstitut omfattar kreditinstitut som de definieras i gemenskapslagstiftningen och alla andra finansinstitut med hemvist i gemenskapen som mottager inlåning och/eller närbesläktade substitut för inlåning från andra enheter än monetära finansinstitut och, för egen räkning (åtminstone i ekonomiska termer), beviljar krediter och/eller gör investeringar i värdepapper.
- (6) De postgiroinstitut som inte är monetära finansinstitut enligt den gängse definitionen för statistiska ändamål kan ändå underkastas ECB:s krav på rapportering av statistiska uppgifter på området penning- och bankverksamhetsstatistik samt betalningssystemstatistik, eftersom de i betydande

⁽¹⁾ EGT C 246, 6.8.1998, s. 12.

⁽²⁾ EGT C 328, 26.10.1998.

⁽³⁾ Yttrandet avgivet den 8 oktober 1998 (ännu inte offentliggjort i EGT).

- utsträckning kan mottaga inlåning och/eller närbesläktade substitut för inlåning och företa betalningssystemaffärer.
- (7) I Europeiska national- och regionalräkenskapssystemet 1995⁽¹⁾ (nedan kallat ENS 95) omfattar därför de monetära finansinstituten underavdelningarna "centralbanken" och "andra monetära finansinstitut" och kan endast utvidgas genom att kategorier av institut från underavdelningen "övriga finansinstitut, utom försäkringsföretag och pensionsinstitut" tas med.
- (8) Statistik om betalningsbalansen, den internationella investeringspositionen, värdepapper, elektroniska pengar och betalningssystem är nödvändiga för att ECBS skall kunna genomföra sina uppgifter på ett oavhängigt sätt.
- (9) Användningen av begreppen "fysiska och juridiska personer" i artikel 5.4 i stadgan måste tolkas på ett sätt som stämmer överens med medlemsstaternas praxis på området för penning-, bank- betalningsstatistik och omfattar därför även objekt som varken är fysiska eller juridiska personer enligt respektive nationell lagstiftning, men ändå faller inom de relevanta underavdelningarna i ENS 95. Uppgiftsskyldighet kan därför åläggas enheter som handelsbolag, filialer, företag för kollektiv investering i värdepapper och fonder som enligt respektive lands nationella lagstiftning inte åtnjuter status som juridisk person. I dessa fall åläggs uppgiftsskyldigheten de personer som enligt tillämplig nationell lagstiftning företräder de berörda enheterna i juridiska frågor.
- (10) De statistiska balansräkningsrapporterna för de institut som nämns i artikel 19.1 i stadgan kan även användas för beräkning av de minimireserver som de kan krävas hålla.
- (11) ECB-rådets uppgift är att fördela uppgifterna mellan ECB och de nationella centralbankerna när det gäller att insamla och verifiera statistiska uppgifter och deras genomförande och påföljder, med beaktande av principen i artikel 5.2 i stadgan, samt de uppgifter som kommer att skötas av nationella myndigheter inom ramen för deras behörighet, för att kunna ta fram statistik med jämn och hög kvalitet.
- (12) Under de första åren efter införandet av den gemensamma valutan kan kostnadseffektiviteten kräva att ECB:s rapporteringskrav i fråga om statistiska uppgifter tillfredsställs genom övergångsförfaranden beroende på begränsningar i insamlingsystemen. Detta kan under de första åren av det gemensamma valutaområdet eventuellt medföra att, särskilt när det gäller den finansiella redogörelsen för betalningsbalansen, uppgifter om s.k. cross-borderpositioner eller cross-bordertransaktioner i de deltagande medlemsstaterna kan sammanställas med användande av alla positioner eller transaktioner mellan de som har sin hemvist i en deltagande medlemsstat och de som har sin hemvist i andra länder.
- (13) Gränserna och villkoren för ECB:s rätt att förelägga sanktioner för åsidosättande av kraven i ECB:s förordningar och beslut har fastställts i rådets förordning (EG) nr 2532/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens rätt att förelägga sanktioner⁽²⁾ i överensstämmelse med artikel 34.3 i stadgan. Nämnda förordning är underordnad den här förordningen när det gäller ECB:s rätt att införa sanktioner. Sanktionerna för åsidosättande av kraven i den här förordningen påverkar inte ECBS:s möjlighet att fastställa lämpliga bestämmelser för genomförande och påföljder i förhållande till sina motparter, inklusive partiell eller total utestängning av en uppgiftslämnare från penningpolitiska transaktioner i händelse av ett allvarligt åsidosättande av kravet på att rapportera statistiska uppgifter.
- (14) Förordningar utfärdade av ECB enligt artikel 34.1 i stadgan ger inte icke-deltagande medlemsstater några rättigheter eller skyldigheter.
- (15) Med hänvisning till punkt 1 i protokoll nr 12 om vissa bestämmelser angående Danmark har Danmark i Edinburghbeslutet av den 12 december 1992 meddelat att det inte kommer att delta i den tredje etappen av Ekonomiska och monetära unionen. I enlighet med punkt 2 i sagda protokoll kommer därför alla artiklar och bestämmelser i fördraget och stadgan som avser undantag att tillämpas på Danmark.

⁽¹⁾ EGT L 310, 30.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ Se sida 4 i denna tidning.

- (16) Enligt punkt 8 i protokoll nr 11 om vissa bestämmelser angående Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, är inte artikel 34 i stadgan tillämplig på Förenade kungariket såvida det inte deltar i tredje etappen av Ekonomiska och monetära unionen.
- (17) De statistiskuppgifter som behövs för att uppfylla ECB:s rapporteringskrav är inte desamma för deltagande som för icke-deltagande medlemsstater, men artikel 5 i stadgan gäller såväl deltagande som icke-deltagande medlemsstater. Detta förhållande och artikel 5 i fördraget medför en skyldighet att på nationell nivå utforma och genomföra alla de åtgärder som medlemsstaterna anser lämpliga för att kunna inhämta de statistiska uppgifter som behövs för att uppfylla ECB:s rapporteringskrav och för att i rätt tid fullborda förberedelserna på statistikområdet för att de skall bli deltagande medlemsstater.
- (18) Insynsskyddade statistiska uppgifter som ECB och de nationella centralbankerna måste erhålla för att kunna genomföra ECBS:s åligganden måste skyddas för att vinna och behålla uppgiftslämnarnas förtroende. När denna förordning är utfärdad kommer det inte längre att finnas anledning att återropa bestämmelser om insynsskydd vilka hindrar utbyte av insynsskyddade statistiska uppgifter som rör ECBS:s åligganden enligt bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾.
- (19) I artikel 38.1 i stadgan föreskrivs det att ledamöterna i de beslutande organen och personalen i ECB och de nationella centralbankerna, även efter det att deras uppdrag har upphört, är förpliktade att inte lämna ut upplysningar som omfattas av sekretess, och i artikel 38.2 i stadgan föreskrivs det att för personer som har tillgång till uppgifter som enligt gemenskapsföreskrifter omfattas av sekretess skall de föreskrifterna gälla.
- (20) Varje brott mot de regler som gäller för ECB:s personal, antingen de begåtts med uppsåt eller av försumlighet, kan medföra disciplinära sanktioner och eventuellt laga straff för brott mot tystnadsplikten, enligt bestämmelserna i artiklarna 12 och 18 i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier.
- (21) Den möjliga användningen av statistiska uppgifter för utförandet av de uppgifter ECBS har i enlighet med artikel 105 i fördraget, samtidigt som den samlade rapporteringsbördan minskas, medför att föreskrifterna om insynsskydd i denna förordning i viss utsträckning måste skilja sig från allmänna gemenskapsprinciper och internationella principer gällande insynsskyddade statistiska uppgifter, och särskilt från bestämmelserna om insynsskyddade statistiska uppgifter i rådets förordning (EG) nr 322/97 av den 17 februari 1997 om gemenskapsstatistik⁽²⁾. Med förbehåll för denna punkt skall ECB ta hänsyn till de grundläggande principerna för gemenskapsstatistiken enligt artikel 10 i förordning (EG) nr 322/97.
- (22) Föreskrifterna om insynsskydd i denna förordning gäller endast insynsskyddade statistiska uppgifter som lämnats till ECB för att ECBS skall kunna utföra sina uppgifter, och påverkar inte särskilda nationella bestämmelser eller gemenskapsbestämmelser som rör överlämnandet av andra typer av uppgifter till ECB. De regler för insynsskydd av statistiska uppgifter som tillämpas av nationella statistikinstitut och kommissionen på de uppgifter de samlar in för egen del måste respekteras.
- (23) När det gäller artikel 5.1 i stadgan skall ECB samarbeta på statistikområdet med gemenskapsinstitutioner och gemenskapsorgan, med behöriga myndigheter i medlemsstaterna eller i tredje land och med internationella organisationer. ECB och kommissionen kommer att fastställa lämpliga samarbetsformer på statistikområdet för att kunna utföra sina uppgifter på effektivast möjliga sätt i ett försök att begränsa uppgiftslämnarnas arbetsbelastning.
- (24) ECBS och ECB har anförtrotts uppgiften att utarbeta kraven på statistikrapportering så att denna kan vara i full gång vid den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen (nedan kallat den tredje etappen). Förberedelser gjorda i tid på statistikområdet är av väsentlig betydelse för att ECBS skall kunna fullfölja sina uppgifter vid tiden för den tredje etappen. Ett väsentligt inslag i dessa förberedelser är antagandet före den tredje etappen

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EGT L 52, 22.2.1997, s. 1.

av ECB:s statistikförfordningar. Det är önskvärt att under 1998 underrätta marknadsaktörer om de detaljerade bestämmelser som ECB kan anse sig behöva anta för att genomföra kraven på statistikrapportering. Det är därför nödvändigt att från och med dagen för den här förordningens ikraftträdande utrusta ECB med föreskrivande befogenheter.

- (25) Bestämmelserna i denna förordning kan endast tillämpas effektivt om alla deltagande medlemsstater i enlighet med artikel 5 i fördraget har antagit de åtgärder som behövs för att deras myndigheter skall ha befogenhet att fullt ut bistå och samarbeta med ECB i genomförandet av den kontroll av och den obligatoriska insamlingen av statistiska uppgifter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning avses med

- 1) *ECB:s rapporteringskrav i fråga om statistiska uppgifter*: de statistiska uppgifter som uppgiftslämnarna skall tillhandahålla och som är nödvändiga för att ECBS:s uppgifter skall kunna utföras,
- 2) *uppgiftslämnare*: de fysiska och juridiska personer som anges i artikel 2.3 och som är uppgiftsskyldiga enligt ECB:s rapporteringskrav i fråga om statistiska uppgifter,
- 3) *deltagande medlemsstat*: en medlemsstat som har infört den gemensamma valutan i enlighet med fördraget,
- 4) *som har sin hemvist*: den som har ett ekonomiskt intressecentrum i ett lands ekonomiska område som det beskrivs i bilaga A. I detta sammanhang avses s.k. cross-borderpositioner respektive cross-bordertransaktioner positioner respektive transaktioner i tillgångar och/eller skulder hos dem som har sin hemvist i deltagande medlemsstater, sedda som ett ekonomiskt område, gentemot de som har sin hemvist i icke-deltagande medlemsstater och/eller i tredje land,
- 5) *internationell investeringsposition*: balansräkningen mellan samtliga finansiella cross-bordertillgångar och -skulder,

- 6) *elektroniska pengar*: valuta som lagrats elektroniskt med hjälp av en teknisk anordning, däribland kontantkort, som i omfattande utsträckning kan användas för betalningar till andra enheter än utställaren utan att ett bankkonto nödvändigtvis ingår i transaktionen; dessa kort fungerar som instrument där inbetalning gjorts i förväg av innehavaren.

Artikel 2

Referenspopulation av uppgiftslämnare

1. För att ECB:s rapporteringskrav ifråga om statistiska uppgifter skall efterlevas har ECB rätt att med hjälp av de nationella centralbankerna i överensstämmelse med artikel 5.2 i stadgan insamla statistiska uppgifter inom ramen för referenspopulationen av uppgiftslämnare och för vad som krävs för att utföra ECBS:a uppgifter.

2. Referenspopulationen skall omfatta följande uppgiftslämnare:

- a) Fysiska och juridiska personer som kan hänföras till underavdelningarna "centralbanken", "andra monetära finansinstitut" och "övriga finansinstitut, utom försäkringsföretag och pensionsinstitut" såsom de beskrivs i bilaga B och har sin hemvist i en medlemsstat i den utsträckning som är nödvändig för fullgörandet av ECB:s rapporteringskrav i fråga om penning-, bank- och betalningssystemstatistik.
- b) Postgiroinstitut i den utsträckning som är nödvändig för att fullgöra ECB:s rapporteringskrav i fråga om penning-, bank- och betalningssystemstatistik.
- c) Fysiska och juridiska personer som har sin hemvist i en medlemsstat, om de innehar s.k. cross-borderpositioner eller utför s.k. cross-bordertransaktioner och om de statistiska uppgifter som hänför sig till sådana positioner eller transaktioner är nödvändiga för att efterleva ECB:s rapporteringskrav ifråga om statistiska uppgifter som rör betalningsbalans och internationell investeringsposition.
- d) Fysiska och juridiska personer som har sin hemvist i en medlemsstat om statistiska uppgifter rörande de värdepapper eller de elektroniska pengar som ges ut av dem är nödvändiga för att efterleva ECB:s rapporteringskrav ifråga om statistiska uppgifter.

3. En enhet som annars skulle omfattas av definitionen i punkt 2, men, som enligt den nationella lagstiftningen i det land där den har sin hemvist, varken är en juridisk person eller en samling fysiska personer, fastän den kan ha rättigheter och skyldigheter, skall vara uppgiftslämnare. En sådan enhets rapporteringsplikt skall fullgöras av dess rättsliga företrädare.

När en juridisk person, en samling av fysiska personer eller en enhet enligt första stycket i denna punkt har en filial i ett annat land, skall filialen vara uppgiftslämnare i sig själv, oavsett var huvudkontoret är beläget, så länge som filialen uppfyller villkoren i punkt 2, med undantag av kravet att inneha självständig rättskapacitet. Alla filialer i samma medlemsland skall betraktas som en enda filial när de tillhör samma underavdelning i ekonomin. En filials rapporteringsskyldighet skall fullgöras av de som är dess företrädare i juridiska frågor.

Artikel 3

Närmare bestämmelser för definitionen av kravet på rapportering av statistiska uppgifter

I utformningen och åläggandet av rapporteringskrav skall ECB specificera den faktiska rapporteringspopulationen inom ramarna för referenspopulationen av uppgiftslämnare som den definieras i artikel 2. Utan hinder för fullgörandet av ECB:s rapporteringskrav

- a) skall ECB så långt som möjligt begränsa rapporteringsbördan, bl.a. genom att i görligaste mån använda befintlig statistik,
- b) skall ECB ta hänsyn till statistiska standarder på såväl gemenskapsnivå som internationell nivå,
- c) får ECB helt eller delvis befria särskilda klasser av uppgiftslämnare från sina krav på rapportering av statistiska uppgifter.

Artikel 4

Medlemsstaternas förpliktelser

Medlemsstaterna skall organisera sig själva på statistikområdet och skall helt och fullt samarbeta med ECBS för att garantera att förpliktelserna i artikel 5 i stadgan fullgörs.

Artikel 5

ECB:s föreskrivande befogenheter

1. ECB får anta förordningar som gäller utformning och genomförande av de rapporteringskrav på statistiska uppgifter som den ålägger den faktiska rapporteringspopulationen i deltagande medlemsstater.

2. Närhelst det finns anknytning till kommissionens krav på statistiska uppgifter, skall ECB samråda med kommissionen om förslag till förordningar för att garantera den enhetlighet som krävs för framtagandet av statistik som uppfyller deras respektive krav. Kommittén för valuta-, finans- och betalningsbalansstatistik skall inom ramen för sin behörighet delta i samarbetet mellan kommissionen och ECB.

Artikel 6

Rätt till verifikation och inhämtning av statistiskuppgifter

1. Om en uppgiftslämnare som har sin hemvist i en deltagande medlemsstat misstänks för åsidosättande, enligt artikel 7, av ECB:s rapporteringskrav ifråga om statistiska uppgifter, skall ECB, och i överensstämmelse med artikel 5.2 i stadgan, den nationella centralbanken i den berörda deltagande medlemsstaten, ha rätt att verifiera korrektheten och kvaliteten på de statistiska uppgifterna och att inhämta dem. Skulle de statistiska uppgifterna däremot vara nödvändiga för att visa att kraven på minimireserver efterlevs, skall verifikationen utföras i överensstämmelse med artikel 6 i rådets förordning (EG) nr 2531/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens tillämpning av minimireserver⁽¹⁾. Rätten att verifiera statistiska uppgifter och inhämta sådana skall omfatta rätten att

- a) begära att dokument överlämnas,
- b) granska uppgiftslämnarens räkenskaper och register,
- c) ta kopior av eller göra utdrag ur sådana räkenskaper och register, och
- d) begära skriftliga eller muntliga förklaringar.

⁽¹⁾ Se sida 1 i denna tidning.

2. ECB eller den behöriga nationella centralbanken skall skriftligen meddela uppgiftslämnaren sitt beslut om verifikation av de statistiska uppgifterna eller om inhämtning; beslutet skall också ange tidsgränsen för efterkommande av verifikationskravet, de sanktioner som tillämpas i händelse av att kraven ej följs samt rätten till överprövning. ECB och den berörda nationella centralbanken skall underrätta varandra innan de begär sådana verifikationer.

3. För verifikation och inhämtning av statistiska uppgifter skall nationella förfaranden följas. Kostnaderna för förfarandet skall bäras av den berörda uppgiftslämnaren om det slås fast att uppgiftslämnaren har brutit mot kraven på rapportering av statistiska uppgifter.

4. ECB får utfärda förordningar som specificerar villkoren för att rätten att verifiera eller inhämta statistiska uppgifter skall få utövas.

5. Inom ramen för sin behörighet skall deltagande medlemsstaters nationella myndigheter ge nödvändigt bistånd till ECB och de nationella centralbankerna vid utövandet av de befogenheter som föreskrivs i denna artikel.

6. När en uppgiftslämnare motsätter sig eller hindrar verifikationsprocessen eller inhämtningen av de begärda statistiska uppgifterna, skall den deltagande medlemsstat i vilken uppgiftslämnarens lokaler är belägna ge nödvändigt bistånd, däribland tillförsäkra ECB eller den nationella centralbanken tillträde till uppgiftslämnarens lokaler för att de rättigheter som nämns i punkt 1 skall kunna utövas.

Artikel 7

Sanktioner

1. ECB skall ha rätt att förelägga de sanktioner som återfinns i denna artikel mot de uppgiftslämnare som har sin hemvist i den deltagande medlemsstaten och som inte efterlever kraven i denna förordning eller i ECB:s förordningar eller beslut om utformning och fastställande av ECB:s rapporteringskrav ifråga om statistiska uppgifter.

2. Skyldigheten att överlämna vissa statistiska uppgifter till ECB eller till de nationella centralbankerna skall anses ha åsidosatts om

a) inga statistiska uppgifter erhålls av ECB eller den nationella centralbanken inom utsatt tid, eller

b) de statistiska uppgifterna är oriktiga, ofullständiga eller har en form som inte överensstämmer med kraven.

3. Skyldigheten att tillåta ECB och de nationella centralbankerna att verifiera korrektheten och kvaliteten på de statistiska uppgifter som uppgiftslämnarna översänder till ECB eller den nationella centralbanken skall anses ha åsidosatts närhelst en uppgiftslämnare hindrar denna verksamhet. Sådana hinder omfattar, men är inte begränsade till, undanröjande av dokument och att ECB eller den nationella centralbanken nekats sådant fysiskt tillträde, vilket är nödvändigt för dem för utförandet av verifikationen eller inhämtningen.

4. ECB kan införa sanktioner enligt följande:

a) Vid åsidosättande som det definieras i punkt 2 a, vite som inte överstiger 10 000 euro per dag, totalt inte överstigande 100 000 euro.

b) Vid åsidosättande som det definieras i punkt 2 b, böter inte överstigande 200 000 euro.

c) Vid åsidosättande som det definieras i punkt 3, böter inte överstigande 200 000 euro.

5. Sanktionerna i punkt 4 i denna förordning gäller utöver uppgiftslämnarens skyldighet att bära kostnaderna för verifikation och inhämtning enligt artikel 6.3.

6. Vid utövandet av de befogenheter som föreskrivs i denna artikel skall ECB agera i överensstämmelse med de principer och förfaranden som anges i förordning (EG) nr 2532/98.

Artikel 8

Föreskrifter om insynsskydd

1. I denna förordning och för de föreskrifter om insynsskydd vilka gäller de statistiska uppgifter som är nödvändiga för att ECB:s uppgifter skall kunna utföras, skall statistiska uppgifter vara insynsskyddade när de kan identifiera uppgiftslämnare eller andra juridiska eller fysiska personer, enheter eller filialer, antingen direkt genom namn, adress eller genom en officiellt tilldelad identitetskod, eller indirekt genom deduktion, och därvid röja uppgifter om individer. För att avgöra huruvida en uppgiftslämnare eller annan fysisk eller juridisk person, enhet eller filial går att identifiera skall hänsyn tas till allt som en tredje part kan använda för att identifiera sagda uppgiftslämnare eller juridiska person, fysiska person,

enhet eller filial. Statistiska uppgifter som hämtats från källor som är tillgängliga för allmänheten i enlighet med nationell lagstiftning är inte insynsskyddade.

2. Översändande från de nationella centralbankerna till ECB av insynsskyddade statistiska uppgifter skall äga rum i den utsträckning och med den typ av uppgifter som är nödvändigt för att ECB:s uppgifter skall kunna utföras av ECBS enligt artikel 105 i fördraget.

3. Uppgiftslämnare skall underrättas om vad de statistiska uppgifter som de lämnat kan komma att användas till på det statistiska området liksom övriga administrativa områden. Uppgiftslämnare skall ha rätt att erhålla information om den rättsliga grunden för överlämnandet och de vidtagna skyddsåtgärderna.

4. De insynsskyddade statistiska uppgifter som överlämnats till ECB skall uteslutande användas för ECBS utom i följande fall:

a) Om uppgiftslämnaren eller annan juridisk eller fysisk person, enhet eller filial som kan identifieras, uttryckligen har givit sitt samtycke till att sagda statistiska uppgifter får användas för andra ändamål.

b) För att framställa särskild gemenskapsstatistik, till följd av en överenskommelse mellan kommissionen och ECB i överensstämmelse med artikel 9 i förordning (EG) nr 322/97.

c) För att bevilja vetenskapliga forskningsorgan tillgång till insynsskyddade statistiska uppgifter som inte medger direkt identifiering, utan att det påverkar tillämpningen av den nationella lagstiftningen, och med ett i förväg uttryckligen givet samtycke från den nationella myndighet som tillhandahöll uppgifterna.

5. De nationella centralbankerna skall använda de insynsskyddade statistiska uppgifter som samlats in för att uppfylla ECB:s rapporteringskrav uteslutande för utförandet av ECBS:s uppgifter utom i följande fall:

a) Om uppgiftslämnaren eller den juridiska eller fysiska person, enhet eller filial som kan identifieras uttryckligen har givit sitt samtycke till att sagda statistiska uppgifter används för andra ändamål.

b) Om de används på nationell nivå för statistiska ändamål till följd av en överenskommelse mellan de nationella statistikmyndigheterna och den nationella centralbanken, eller för framställning av gemenskapsstatistik i enlighet med artikel 9 förordning (EG) nr 322/97.

c) Om den används på tillsynsområdet eller för utövande, i överensstämmelse med artikel 14.4 i stadgan, av andra uppgifter än de som nämns i stadgan.

d) För att bevilja vetenskapliga forskningsorgan tillgång till insynsskyddade statistiska uppgifter som inte medger direkt identifiering.

6. Denna artikel hindrar inte att insynsskyddade statistiska uppgifter som samlats in för andra ändamål än att uppfylla ECB:s rapporteringskrav ifråga om statistiska uppgifter, eller förutom detta ändamål, används för dessa andra ändamål.

7. Denna artikel gäller endast insamling och överförande av insynsskyddade statistiska uppgifter för uppfyllandet av ECB:s rapporteringskrav ifråga om statistiska uppgifter. Den berör inte särskilda nationella föreskrifter eller gemenskapsföreskrifter om överförande av annan information till ECB.

8. Denna förordning påverkar inte tillämpningen av direktiv 95/46/EG.

I de fall då uppgifter inhämtade av nationella statistiska organ samt kommissionen överlämnas till ECB skall den här förordningen i fråga om insynsskydd för statistiska uppgifter, gälla utan att det påverkar förordning (EG) nr 322/97.

9. ECB och de nationella centralbankerna skall vidta alla nödvändiga rättsliga, administrativa, tekniska och organisatoriska åtgärder för att säkerställa skyddet av insynsskyddade statistiska uppgifter. ECB skall utforma gemensamma regler och miniminormer för att förhindra olagligt röjande och otillåten användning av uppgifter. Skyddsåtgärderna gäller alla insynsskyddade statistiska uppgifter såsom de definieras i punkt 1.

10. Medlemsstaterna skall anta alla nödvändiga åtgärder för att säkra skyddet för insynsskyddade statistiska uppgifter, inklusive lämpliga åtgärder för genomförande och påföljder vid eventuellt åsidosättande.

Artikel 9

Slutbestämmelser

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 5, artikel 6.4 och artikel 8.9 skall tillämpas från och med den dag då denna förordning träder i kraft. Övriga artiklar skall tillämpas från och med den 1 januari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 november 1998.

På rådets vägnar

R. EDLINGER

Ordförande

BILAGA A

GRÄNSERNA FÖR LANDETS EKONOMI

- 2.04 De enheter – vare sig de är institutionella, lokala verksamhetsenheter eller homogena produktionsenheter – som tillsammans utgör ett lands ekonomi och vilkas transaktioner därför redovisas i ENS, är sådana som har ekonomisk hemvist inom det landets ekonomiska territorium. Sådana enheter kallas inhemska enheter antingen de har eller inte har samma nationalitet som landet självt. De antingen är eller är inte juridiska enheter. De antingen är eller är inte belägna i det landets ekonomiska territorium vid det tillfälle då de genomför en transaktion. Efter att ha definierat avgränsningen av den nationella ekonomin i termer av inhemska enheter, är det nödvändigt att även definiera innebörden av begreppen ekonomiskt territorium och ekonomisk hemvist.
- 2.05 Begreppet ekonomiskt territorium betyder
- a) det geografiska territorium som administreras av en regering och inom vilket personer, varor, tjänster och kapital rör sig fritt,
  - b) alla frizoner inkluderande frihamnslager och fabriker som kontrolleras av tullen,
  - c) det nationella luftrummet, territorialvattnen och kontinentalsockeln på internationellt vatten över vilka landet åtnjuter exklusiva rättigheter⁽¹⁾,
  - d) territoriella enklaver, dvs. geografiska territorier belägna i utlandet som används, genom internationella avtal eller genom överenskommelser mellan stater, av landets regeringsorgan (ambassader, konsulat, militärbaser, vetenskapliga baser osv.),
  - e) fyndigheter av olja, naturgas osv. på internationellt vatten utanför landets kontinentalsockel, vilka drivs av enheter som är belägna i territorier som har definierats enligt ovanstående punkter.
- 2.06 Det ekonomiska territoriet inkluderar inte extraterritoriella enklaver, (dvs. delar av landets egna geografiska territorium som används av andra länders offentliga organ, av Europeiska unionens institutioner eller av internationella organisationer genom internationella avtal eller överenskommelser mellan stater⁽²⁾).
- 2.07 Begreppet ekonomisk hemvist innebär att det finns någon lokalitet inom det ekonomiska territoriet på eller från vilket en enhet ägnar sig åt, och ämnar fortsätta att ägna sig åt, ekonomiska aktiviteter och transaktioner i betydande omfattning, antingen under obegränsad tid eller under en avgränsad men lång tidsperiod (ett år eller mera). Härav följer att en enhet som utför sådana transaktioner inom det ekonomiska territoriet i flera länder kommer att ha en ekonomisk hemvist i vart och ett av dem. Ägande av mark och byggnader inom det ekonomiska territoriet anses i sig vara tillräckligt för att ägaren skall ha en ekonomisk hemvist där.
- 2.08 På grundval av dessa definitioner kan enheter som anses vara inhemska i ett land indelas i
- a) enheter som främst ägnar sig åt produktion, finansiering, försäkring eller omfördelning med avseende på alla sina transaktioner utom de som har att göra med ägande av mark eller byggnader,
  - b) enheter som främst ägnar sig åt konsumtion⁽³⁾ med avseende på alla sina transaktioner utom de som har att göra med ägande av mark eller byggnader,
  - c) alla enheter i sin egenskap av ägare till mark eller byggnader med undantag för ägare till de extraterritoriella enklaver som utgör del av det ekonomiska territoriet i andra länder eller som är statterritorium sui generis (se 2.06).

⁽¹⁾ Fiskebåtar, andra fartyg, flytande plattformar och luftfarkoster behandlas i ENS på samma sätt som annan mobil utrustning, vare sig den ägs och/eller drivs av inhemska enheter i landet eller ägs av utländska enheter men drivs av inhemska enheter. Transaktioner som berör ägarskap (fast bruttoinvestering) och användning (hyra, försäkring osv.) av denna typ av utrustning förs till det landets ekonomi där respektive ägare och/eller brukare har sin hemvist. I fall av finansiell leasing förmodas en ändring i ägarskapet.

⁽²⁾ De territorier som används av Europeiska unionens institutioner eller av internationella organisationer utgör således på det viset ett statterritorium sui generis. Utmärkande för sådana stater är att de enda inhemska enheterna är institutionerna själva (se 2.10 e).

⁽³⁾ Konsumtion är inte den enda möjliga aktiviteten för hushåll. Hushåll kan som företagare ägna sig åt varje form av ekonomisk aktivitet.

- 2.09 När det gäller enheter som främst ägnar sig åt produktion, finansiering, försäkring eller omfördelning kan man med avseende på alla deras transaktioner, utom de som har att göra med ägande av land eller byggnader, urskilja följande två fall:
- Aktiviteter som genomförs uteslutande inom det ekonomiska territoriet i landet: Enheter som utför sådana aktiviteter är inhemska enheter i landet.
  - Aktiviteter som genomförs under ett år eller mer inom de ekonomiska territorierna i flera länder: Bara den del av enheten som har ekonomisk hemvist inom det ekonomiska territoriet i respektive land anses vara en inhemsk enhet där. Det kan vara
    - antingen en institutionell inhemsk enhet vars aktiviteter under ett år eller mera i utlandet utesluts och behandlas separat ⁽¹⁾, eller
    - en konstruerad inhemsk statistisk enhet avseende aktiviteter som utförs i landet under ett år eller mera av en enhet som är inhemsk enhet i ett annat land.
- 2.10 När det gäller enheter som främst ägnar sig åt konsumtion, utom i sin egenskap av ägare till mark eller byggnader, är de hushåll som har ekonomisk hemvist i landet att betrakta som inhemska enheter även om de reser utomlands för kortare perioder (mindre än ett år). Däri inkluderas särskilt följande:
- Gränsarbetare, dvs. personer som reser över gränsen dagligen för att arbeta i ett grannland.
  - Säsongsarbetare, dvs. personer som lämnar landet i flera månader, men mindre än ett år, för att arbeta i ett annat land i sektorer där extra arbetskraft behövs periodvis.
  - Turister, patienter, studenter ⁽²⁾, besökande tjänstemän, affärsmän, försäljare, konstnärer och besättningsmedlemmar som reser utomlands.
  - Lokalt anställd personal som arbetar i utländska regeringars extraterritoriella enklaver.
  - Personal vid Europeiska unionens institutioner och vid civila eller militära internationella organisationer som har sina huvudkontor i extraterritoriella enklaver.
  - Officiella, civila eller militära representanter (såväl som deras hushåll) för regeringen i det land som har etablerat sig i territoriella enklaver.
- 2.11 Alla enheter i deras egenskap av ägare till mark och/eller byggnader som utgör del av det ekonomiska territoriet anses vara inhemska enheter eller konstruerade inhemska statistiska enheter i det land inom vilket marken eller byggnaderna är belägna.

⁽¹⁾ Det är bara när en sådan aktivitet pågår under mindre än ett år som den inte skall separeras från aktiviteterna i den producerande institutionella enheten. Så kan man också göra om aktiviteten, fastän den äger rum under ett år eller mer, är obetydlig liksom i samtliga fall om den avser installation av utrustning utomlands. En enhet som är belägen i ett annat land och som bedriver byggnadsverksamhet i landet under kortare tid än ett år måste dock anses ha en ekonomisk hemvist på det landets ekonomiska territorium om produktionen resulterar i fasta bruttoinvesteringar. En sådan enhet bör därför behandlas som en konstruerad inhemsk statistisk enhet.

⁽²⁾ Studenter anses alltid vara bofasta, oavsett hur länge de studerar utomlands.

*BILAGA B***UNDERAVDELNING: CENTRALBANKER (S.121)**

- 2.45 *Definition:* Underavdelningen centralbanker (S.121) består av alla finansiella företag och kvasibolag vars främsta funktion är att utge sedlar och mynt, att upprätthålla det interna och externa värdet på valutan och att hålla alla eller delar av de internationella reserverna i ett land.
- 2.46 Följande finansförmedlare klassificeras i underavdelning S.121:
- Den nationella centralbanken, också i de fall den är del av Europeiska centralbankssystemet.
  - Centrala monetära organ av huvudsakligen offentlig karaktär (t.ex. sådana som handhar utländsk valuta eller utger sedlar och mynt), som har fullständig bokföring och åtnjuter oavhängighet i besluten i förhållande till regeringen. Oftast genomförs dessa aktiviteter antingen inom staten eller inom centralbanken. I dessa fall finns inga separata institutionella enheter.
- 2.47 Underavdelning S.121 inkluderar inte myndigheter eller organ, andra än centralbanken, som utövar tillsyn över eller övervakar finansiella företag eller finansiella marknader.

UNDERAVDELNING: ANDRA MONETÄRA FINANSINSTITUT (S.122)

- 2.48 *Definition:* Underavdelningen andra monetära finansinstitut (S.122) består av alla finansiella företag och kvasibolag utom de som klassificeras i underavdelning centralbanker, som främst ägnar sig åt finansiell förmedling och vars verksamhet är att ta emot inlåning och/eller närbesläktade substitut till inlåning från institutionella enheter andra än monetära finansinstitut och att i egen räkning ställa ut lån och/eller investera i värdepapper.
- 2.49 Monetära finansinstitut (MFI) omfattar underavdelningen centralbanker (S. 121) och underavdelningen andra monetära finansinstitut (S.122), och detta sammanfaller med de monetära finansinstituterna för statistiska ändamål som de definieras av EMI.
- 2.50 MFI kan inte beskrivas som endast banker, eftersom de kan tänkas inkludera vissa finansföretag som inte kallar sig själva för banker och också några som inte tillåts göra så i vissa länder, medan en del andra finansföretag som beskriver sig själva som banker kanske i själva verket inte är MFI. I allmänhet blir följande finansförmedlare klassificerade i underavdelning S.122:
- Affärsbanker, s.k. heltäckande banker, s.k. full-service-banker.
  - Sparbanker (inklusive lokala sparbanker samt spar- och lånekassor).
  - Postverkens giroinstitutioner, postbanker, girobanker.
  - Lantbrukskreditbanker, jordbrukskreditbanker.
  - Kooperativa kreditbanker, kreditföretag.
  - Specialiserade banker (t.ex. s.k. merchant-banker, emissionshus, privata banker).
- 2.51 Följande finansförmedlare kan också klassificeras i underavdelning S.122 om deras verksamhet är att låna upp kapital från allmänheten antingen i form av inlåning eller i liknande former såsom en löpande utgivning av obligationer och andra jämförbara värdepapper. Annars skall de klassificeras i underavdelning S.123:
- Företag som ägnar sig åt att ge krediter mot inteckning (inklusive olika typer av hypoteksinrättningar).
  - Värdepappersfonder (inklusive investmentbolag och andra kollektiva investeringsinstitut, t.ex. institut för kollektiv investering i överförbara värdepapper – UCITS).
  - Kommunala kreditinstitutioner.

- 2.52 Underavdelning S.122 inkluderar inte
- a) holdingbolag som endast kontrollerar och leder en grupp som huvudsakligen består av andra monetära finansinstitut, men som inte själva är andra monetära finansinstitut – de klassificeras i underavdelning S.123,
  - b) intresseorganisationer som erkänns som självständiga juridiska enheter och som betjänar andra monetära finansinstitut, men inte ägnar sig åt finansiell förmedling.

UNDERAVDELNING: ÖVRIGA FINANSINSTITUT, UTOM FÖRSÄKRINGSFÖRETAG OCH PENSIONSINSTITUT (S.123)

- 2.53 *Definition:* Underavdelningen övriga finansinstitut utom försäkringsföretag och pensionsinstitut (S.123) består av alla finansiella företag och kvasibolag som främst ägnar sig åt finansiell förmedling genom att ta upp lån i andra former än insättningar och/eller närbesläktade substitut till inlåning från institutionella enheter andra än monetära finansinstitut eller tekniska försäkringsreserver.
- 2.54 Underavdelning S.123 inkluderar olika typer av finansförmedlare, särskilt dem som främst ägnar sig åt långsiktig finansiering. I de flesta fall betyder denna långsiktiga tidshorisont också en grund för att dra gränsen mot underavdelningen andra monetära finansinstitut. Grundad på frånvaron av åtaganden i form av försäkringstekniska reserver kan gränsen dras mot underavdelningen försäkringsföretag och pensionsinstitut.
- 2.55 Särskilt klassificeras följande finansiella företag och kvasibolag i underavdelning S.123 om de inte är MFI:
- a) Företag som ägnar sig åt finansiell leasing.
  - b) Företag som ägnar sig åt avbetalningsköp och åt förmedling av personliga eller kommersiella krediter.
  - c) Företag som ägnar sig åt factoring.
  - d) Mäklare som köper och säljer värdepapper (för egen räkning).
  - e) Specialiserade finansbolag som risk- och utvecklingskapitalbolag eller export/importfinansierande företag.
  - f) Finansföretag, som bildats för att inneha värdepapperiserade tillgångar.
  - g) Finansförmedlare som mottar inlåning och/eller närbesläktade substitut till inlåning från enbart MFI.
  - h) Holdingbolag som bara kontrollerar och leder en grupp dotterbolag som främst ägnar sig åt finansiell förmedling och/eller finansiell stödverksamhet, men som inte är finansföretag själva.
- 2.56 Underavdelning S.123 inkluderar inte sådana organisationer utan vinstintresse som erkänns som självständiga juridiska enheter och som betjänar andra finansförmedlare utom försäkringsföretag och pensionsinstitut, men inte ägnar sig åt finansiell förmedling.
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2534/98
av den 26 november 1998
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset
för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitiken⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av

schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 november 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 november 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

⁽³⁾ EGT L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 november 1998 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(ecu/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	204	39,1
	999	39,1
0709 90 70	052	75,5
	999	75,5
0805 20 10	204	64,2
	999	64,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	61,2
	999	61,2
0805 30 10	052	56,5
	388	47,9
	524	37,2
	528	53,4
	600	85,3
	999	56,1
	999	56,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	62,2
	060	25,1
	064	46,9
	400	86,0
	404	70,1
	999	58,1
	999	58,1
0808 20 50	052	93,1
	064	61,8
	400	72,5
	720	47,4
	728	201,4
	999	95,2

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2317/97 (EGT L 321, 22.11.1997, s. 19).
Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 2535/98

av den 26 november 1998

om ändring av förordning (EEG) nr 3046/92 vad avser information från skattemyndigheterna

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3330/91 av den 7 november 1991 om statistik över varuhandel medlemsstater emellan⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EEG) nr 3046/92⁽²⁾, särskilt artikel 30 i denna, och

av följande skäl:

En mycket viktig del i Intrastat-systemet är användningen av information om mervärdesskatt på transaktioner inom gemenskapen för att, för statistikändamål, säkerställa en kontroll av att informationen är fullständig.

Det är lämpligt att restriktivt ange vilken information som kan överföras mellan de förvaltningsmyndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för tillämpningen av lagstiftning om mervärdesskatt och dem som ansvarar för sammanställningen av statistik över varuhandeln mellan medlemsstater.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 november 1998.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning överensstämmer med yttrandet från Kommittén för statistik över varuhandeln mellan medlemsstater.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 8 i förordning (EEG) nr 3046/92 skall följande punkt läggas till som punkt 2:

”2. Den information om skatter som avses i artikel 11.4 i grundförordningen och som lämnas av medlemsstaternas förvaltningsmyndigheter med ansvar för tillämpningen av lagstiftning om mervärdesskatt till de organ i den medlemsstat som har ansvar för sammanställningen av statistik över varuhandel mellan medlemsstater, skall begränsas till sådan information som de som är skyldiga att redovisa mervärdesskatt skall lämna i enlighet med artikel 22 i direktiv 77/388/EEG.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

På kommissionens vägnar

Yves-Thibault DE SILGUY

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 316, 16.11.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 307, 23.10.1992, s. 27.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2536/98

av den 26 november 1998

om ändring av förordning (EEG) nr 920/89 om fastställande av kvalitetsnormer för morötter, citrusfrukt, äpplen och päron

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2520/97⁽²⁾, särskilt artikel 2.2 i denna, och

av följande skäl:

I bilaga I till kommissionens förordning (EEG) nr 920/89⁽³⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 888/97⁽⁴⁾, fastställs kvalitetsnormer för morötter.

I artikel 149 i Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige föreskrivs möjligheten att, i enlighet med förvaltningskommittéförfarandet, besluta om övergångsåtgärder för att underlätta övergången från den ordning som gällde i de nya medlemsstaterna före anslutningen till den som skall gälla i enlighet med de olika gemensamma marknadsordningarna. Den period under vilken denna möjlighet fick tillämpas löpte ursprungligen ut den 31 december 1997. Rådet har förlängt denna period till och med den 31 december 1998.

Enligt kommissionens förordning (EG) nr 2376/96 av den 13 december 1996 om undantag, under ytterligare en period på ett år, från förordning (EEG) nr 920/89 när det gäller morötter som täcks med torv producerade i Sverige och Finland⁽⁵⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 341/98⁽⁶⁾, får dessa produkter saluföras på de svenska och finska marknaderna och exporteras till tredje land. Denna förordning upphör att gälla den 31 december 1998.

Största delen av de morötter som saluförs i Sverige och Finland beströs med ren torv. Vetenskapliga undersökningar har påvisat att metoden att beströ tvättade morötter

med ren torv inte har någon negativ inverkan på morötternas kvalitet och att denna metod i vissa fall till och med skulle kunna ha en gynnsam effekt på hållbarstiden. Tillståndet att saluföra dessa produkter bör följaktligen göras permanent.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för färsk frukt och färska grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till förordning (EEG) nr 920/89 skall ändras på följande sätt:

1. I punkt II.A. andra strecksatsen skall andra understrecksatsen ersättas med följande andra understrecksats:

”— otvättade morötter, inbegripet tvättade morötter beströdda med ren torv, skall vara praktiskt taget fria från grov smuts och föroreningar.”
2. I punkt V.C. skall följande stycke läggas till:

”När det gäller tvättade morötter beströdda med ren torv skall den använda torven inte anses som en främmande beståndsdel.”
3. I punkt VI.B. skall en ny strecksats föras in efter den andra strecksatsen:

”— I förekommande fall ’Morötter beströdda med torv’, även om innehållet i förpackningen är synligt från utsidan.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 1999.

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 346, 17.12.1997, s. 41.

⁽³⁾ EGT L 97, 11.4.1989, s. 19.

⁽⁴⁾ EGT L 126, 17.5.1997, s. 11.

⁽⁵⁾ EGT L 325, 14.12.1996, s. 6.

⁽⁶⁾ EGT L 40, 13.2.1998, s. 3.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 november 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2537/98

av den 26 november 1998

om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga II till fördraget

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2072/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 13.1 i förordning (EEG) nr 1766/92 och artikel 13.1 i förordning (EG) nr 3072/95 föreskrivs att skillnaden mellan prisnoteringarna på världsmarknaden för de produkter som förtecknas i artikel 1 i var och en av dessa förordningar och priserna inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.

I kommissionens förordning (EG) nr 1222/94 av den 30 maj 1994 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga II till fördraget, och kriterier för fastställande av bidragsbeloppen⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1352/98⁽⁶⁾, anges de produkter för vilka en bidragssats bör fastställas som skall tillämpas när dessa produkter exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 eller i bilaga B till förordning (EG) nr 3072/95 alltefter omständigheterna.

Enligt artikel 4.1 första stycket i förordning (EG) nr 1222/94 är det nödvändigt att för varje månad fastställa bidragssatsen per 100 kg av var och en av basprodukterna i fråga.

När nu ett avtal har slutits mellan Europeiska gemenskapen och USA om gemenskapens export av pastaprodukter till USA och detta har godkänts genom rådets beslut 87/482/EEG⁽⁷⁾, är det nödvändigt att differentiera exportbidraget för varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 00 och 1902 19 utifrån deras bestämmelseort.

Artikel 4.5 punkt b i förordning (EG) nr 1222/94 fastställer att i avsaknad av det bevis som avses i artikel 4.5 punkt a i samma förordning skall en minskad bidragssats fastställas med hänsyn till det produktionsbidrag som tillämpas enligt kommissionens förordning (EEG) nr 1722/93⁽⁸⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1011/98⁽⁹⁾, för den använda basprodukten under den förmodade tiden för varornas framställning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidragssatser som gäller för de basprodukter som anges i bilaga A till förordning (EG) nr 1222/94, som förtecknas i antingen artikel 1 i förordning (EEG) nr 1766/92 eller artikel 1.1 i förordning (EG) nr 3072/95, och som exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 respektive bilaga B till den ändrade förordningen (EG) nr 3072/95, fastställs i enlighet med vad som anges i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 november 1998.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 136, 31.5.1994, s. 5.

⁽⁶⁾ EGT L 184, 27.6.1998, s. 25.

⁽⁷⁾ EGT L 275, 29.9.1987, s. 36.

⁽⁸⁾ EGT L 159, 1.7.1993, s. 112.

⁽⁹⁾ EGT L 145, 15.5.1998, s. 11.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 november 1998.

På kommissionens vägnar

Martin BANGEMANN

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 november 1998 om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga II till fördraget

KN-nummer	Varuslag ⁽¹⁾	Bidragssats per 100 kg basprodukt
1001 10 00	Durumvete: – Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19 – I andra fall	0,910 1,400
1001 90 99	Vanligt vete och blandsäd av vete och råg: – Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19 – I andra fall: – – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1222/94 ⁽²⁾ – – I andra fall	1,520 — 2,339
1002 00 00	Råg	4,761
1003 00 90	Korn	5,592
1004 00 00	Havre	4,495
1005 90 00	Majs som används i form av: – Stärkelse: – – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1222/94 ⁽²⁾ – – I andra fall – Glukos, glukossirap, maltodextrin och sirap av maltodextrin enligt KN-nummer 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 ⁽³⁾ : – – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1222/94 ⁽²⁾ – – I andra fall – Annat (omfattande använd i obearbetad form) Potatisstärkelse enligt KN-nummer 1108 13 00 som jämföras med en produkt som uppkommit genom bearbetning av majs: – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1222/94 ⁽²⁾ – I andra fall	1,832 5,389 1,070 4,627 5,389 1,832 5,389
ex 1006 30	Helt slipat ris: – Rundkornigt – Mellankornigt – Långkornigt	10,800 10,800 10,800
1006 40 00	Brutet ris	2,700
1007 00 90	Sorghum	5,592

⁽¹⁾ Kvantiteterna av de delvis bearbetade eller jämförande produkter som används skall multipliceras, med de koefficienter som anges i bilaga E till kommissionens ändrade förordning (EG) nr 1222/94 (EGT L 136, 31.5.1994, s. 5).

⁽²⁾ Vid export av varor enligt bilaga I till kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 1722/93 (EGT L 159, 1.7.1993, s. 112).

⁽³⁾ För sirap enligt KN-nummer 1702 30 99, 1702 40 90 och 1702 60 90, som erhålls genom blandning av glukos- och fruktossirap, får exportbidrag endast beviljas för glukossirapen.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2538/98
av den 26 november 1998
om ändring av importtullar inom spannmålssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2519/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 2.1 i denna, och

med beaktande av följande:

Importtullarna inom spannmålssektorn har fastställts i kommissionens förordning (EG) nr 2457/98⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2530/98⁽⁶⁾.

I artikel 2,1, i förordning (EG) nr 1249/96 föreskrivs att om genomsnittet av de beräknade importtullarna under den period då de tillämpas, skiljer sig med 5 ecu/ton från den fastställda tullen skall en justering som motsvarar denna göras. Denna skillnad har uppstått. Det är därför nödvändigt att justera de importtullar som fastställts i förordning (EG) nr 2457/98.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna I och II till förordning (EG) nr 2457/98 skall ersättas med bilagorna I och II till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 november 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 november 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EGT L 315, 25.11.1998, s. 7.

⁽⁵⁾ EGT L 304, 14.11.1998, s. 21.

⁽⁶⁾ EGT L 317, 26.11.1998, s. 24.

BILAGA I

Importtullar för de produkter som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92

KN-nummer	Produkt	Tull på import som sker land-, flod- eller havsvägen från hamnar i Medelhavet, Svarta havet eller Östersjön (ecu/ton)	Tull på import som sker luft- eller havsvägen från övriga hamnar ⁽²⁾ (ecu/ton)
1001 10 00	Durumvete av hög kvalitet	40,73	30,73
	av medelhög kvalitet ⁽¹⁾	50,73	40,73
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	41,47	31,47
1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	41,47	31,47
	av medelhög kvalitet	73,89	63,89
	av låg kvalitet	90,35	80,35
1002 00 00	Råg	99,03	89,03
1003 00 10	Korn, för utsäde	99,03	89,03
1003 00 90	Korn av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	99,03	89,03
1005 10 90	Majs för utsäde av annat slag	101,39	91,39
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	101,39	91,39
1007 00 90	Sorghum av andra slag än för utsäde	99,03	89,03

⁽¹⁾ För durumvete som inte uppfyller den minimikvalitet för durumvete av medelhög kvalitet som avses i bilaga I i förordning (EG) nr 1249/96, skall den tullsats tillämpas som fastställts för vanligt vete av låg kvalitet.

⁽²⁾ För produkter som anländer till gemenskapen via Atlanten eller via Suezkanalen (artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96) kan importören erhålla en nedsättning av tullarna med
— 3 ecu/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,
— 2 ecu/ton om lossningshamnen ligger i Irland, Förenade kungariket, Danmark, Sverige, Finland eller vid den Iberiska halvöns atlantkust.

⁽³⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 14 eller 8 ecu/ton.

BILAGA II

Faktorer för beräkning av tullar

(perioden 13.11.1998 – 25.11.1998)

1. Genomsnittet för tvåveckorsperioden före dagen för fastställande:

Börsnotering	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner vid 12 % vattenhalt)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	medelhög kvalitet (**)	US barley 2
Notering (ecu/ton)	117,53	101,15	90,96	73,60	135,29 (*)	125,29 (*)	77,00 (*)
Tillägg för golfen (ecu/ton)	—	10,80	4,52	10,84	—	—	—
Tillägg för Stora sjöarna (ecu/ton)	16,00	—	—	—	—	—	—

(*) Fob Duluth.

(**) Negativt bidrag (discount) på tio ecu per ton (artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1249/96).

2. Kostnader för fraktsatser: Mexikanska golfen – Rotterdam: 10,45 ecu/ton, Stora sjöarna – Rotterdam: 21,29 ecu/ton.

3. Tillskott avseende artikel 4.2 tredje stycket i förordning (EG) nr 1249/96: 0,00 ecu/ton (HRW2)
0,00 ecu/ton (SRW2).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2539/98

av den 26 november 1998

**om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den
anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2004/98**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av
den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av
marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom
kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr
1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföre-
skrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser
beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall
vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast
ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt
artikel 7 i denna, och

av följande skäl:

En anbudsinfordran för bidrag och/eller avgift för export
av vete till vissa AVS-Stater har inletts genom kommissio-
nens förordning (EG) nr 2004/98⁽⁵⁾.

I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att
kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och
i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i
förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett
högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som

avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall
tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud
är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget, samt
den eller de anbudsgivare vars anbud avser en exportav-
gift.

Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande
marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det
högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i
artikel 1.

Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig
inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den
20 till och med den 26 november 1998 inom ramen för
den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr
2004/98 är det högsta exportbidraget för vete fastställt till
33,94 ecu per ton.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 november 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 november 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 258, 22.9.1998, s. 4.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2540/98

av den 26 november 1998

**om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den
anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1079/98**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av
den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av
marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom
kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr
1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföre-
skrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser
beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall
vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast
ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt
artikel 4 i denna, och

med beaktande av följande:

En anbudsinfordran för bidrag och/eller avgift för export
av vete till alla tredje länder, med undantag av vissa AVS-
stater, har inletts genom kommissionens förordning (EG)
nr 1079/98⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2005/
98⁽⁶⁾.

I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att
kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och
i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i
förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett

högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som
avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall
tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud
är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget, samt
den eller de anbudsgivare vars anbud avser en exportav-
gift.

Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande
marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det
högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i
artikel 1.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga
med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den
20 till och med den 26 november 1998 inom ramen för
den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr
1079/98 är det högsta exportbidraget för vete fastställt till
27,25 ecu per ton.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 november 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 november 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 154, 28.5.1998, s. 24.

⁽⁶⁾ EGT L 258, 22.9.1998, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2541/98

av den 26 november 1998

**om fastställande av det högsta exportbidraget för havre inom ramen för den
anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2007/98**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av
den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av
marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom
kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr
1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföre-
skrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser
beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall
vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast
ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr
2007/98 av den 21 september 1998 om en särskild inter-
ventionsåtgärd för spannmål i Finland och Sverige⁽⁵⁾,
ändrad genom förordning (EG) nr 2434/98⁽⁶⁾, särskilt
artikel 8 i denna, och

av följande skäl:

En anbudsinfordran för bidrag för export av havre som
producerats i Finland och Sverige för export från Finland
eller Sverige till alla tredje länder har inletts genom
förordning (EG) nr 2007/98.

I artikel 8 i förordning (EG) nr 2007/98 föreskrivs att
kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och
i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i
förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett
högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som
avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall
tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud
är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget.

Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande
marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det
högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i
artikel 1.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga
med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 20 till
och med den 26 november 1998 inom ramen för den
anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2007/98
är det högsta exportbidraget för havre fastställt till 53,95
ecu per ton.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 november 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 november 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 258, 22.9.1998, s. 13.

⁽⁶⁾ EGT L 302, 12.11.1998, s. 30.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2542/98

av den 26 november 1998

**om fastställande av det högsta exportbidraget för korn inom ramen för den
anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1564/98**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av
den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av
marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom
kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr
1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföre-
skrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser
beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall
vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast
ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt
artikel 7 i denna, och

med beaktande av följande:

En anbudsinfordran för bidrag för export av korn från
Spanien till alla tredje länder har inletts genom kommis-
sionens förordning (EG) nr 1564/98⁽⁵⁾, ändrad genom
förordning (EG) nr 2309/98⁽⁶⁾.

I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att
kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och
i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i
förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett

högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som
avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall
tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud
är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget.

Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande
marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det
högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i
artikel 1.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga
med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den
20 den 26 november 1998 inom ramen för den anbuds-
infordran som avses i förordning (EG) nr 1564/98 är det
högsta exportbidraget för korn fastställt till 63,98 ecu per
ton.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 november 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 november 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 203, 21.7.1998, s. 6.

⁽⁶⁾ EGT L 288, 27.10.1998, s. 11.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2543/98

av den 26 november 1998

om de anbud som meddelats för export av korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1078/98

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

med beaktande av följande:

En anbudsinfordran för bidrag och/eller avgift för export av korn till alla tredje länder har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 1078/98⁽⁵⁾.

I enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 kan kommissionen på grundval av meddelade anbud och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i

förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att inte fullfölja anbudsinfordran.

Särskilt med hänsyn till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95 är det inte uppenbart att ett högsta exportbidrag eller en lägsta exportavgift skall fastställas.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från och med den 20 till och med den 26 november 1998 inom ramen för den anbudsinfordran för exportbidrag eller exportavgift för korn som avses i förordning (EG) nr 1078/98 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 november 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 november 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 154, 28.5.1998, s. 20.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2544/98

av den 26 november 1998

om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2072/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

med beaktande av följande:

Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 och artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 fastställer att skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i de förordningarna och priserna för de produkterna inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.

Artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 föreskriver att då exportbidragen fastställs måste hänsyn tas till den rådande situationen och den förväntade utvecklingen vad avser priser för och tillgängliga kvantiteter av spannmål, ris, brutet ris och spannmålsprodukter på gemenskapens marknad å ena sidan och priser för spannmål, ris, brutet ris och spannmålsprodukter på världsmarknaden å andra sidan. Samma artiklar föreskriver att det också är viktigt att säkerställa jämvikten hos och den naturliga utvecklingen av priserna och handeln på marknaderna för spannmål och ris och dessutom att ta hänsyn till den planerade exportens ekonomiska aspekt, och behovet av att undvika störningar på gemenskapens marknad.

Artikel 4 i kommissionens förordning (EG) nr 1518/95⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2993/95⁽⁶⁾, om import- och exportsystemet för bearbetade produkter baserade på spannmål respektive ris definierar de särskilda kriterier

som det bör tas hänsyn till då exportbidraget för dessa produkter beräknas.

Det exportbidrag som beviljas för vissa bearbetade produkter bör graderas på grundval av innehållet av aska, råfibrer, skal, proteiner, fett och stärkelse i varje enskild berörd produkt, eftersom detta innehåll är en särskilt god indikator på den kvantitet basprodukter som faktiskt ingår i den bearbetade produkten.

Det finns för närvarande inget behov av att, på grundval av den ekonomiska aspekten av en eventuell export och särskilt produkternas natur och ursprung, fastställa ett exportbidrag för maniok, andra tropiska rötter och knölar eller finmalet mjöl erhållna av dessa. För vissa bearbetade produkter av spannmål är det, på grund av gemenskapens obetydliga deltagande i världshandeln, för närvarande onödigt att fastställa ett exportbidrag.

Förhållandena på världsmarknaden, eller de särskilda krav som vissa marknader ställer, kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter i enlighet med destination.

Exportbidraget måste fastställas en gång per månad. Det kan ändras under den mellanliggande perioden.

Vissa bearbetade produkter av majs får undergå en värmebehandling efter vilken ett exportbidrag som inte motsvarar produktens kvalitet kanske betalas ut. Det bör därför specificeras att för dessa produkter, som innehåller förgelatinerad stärkelse, bör inget exportbidrag betalas ut.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1.1 d i förordning (EEG) nr 1766/92 och i artikel 1.1 c i förordning (EG) nr 3072/95 fastställs så som det anges i bilagan till den här förordningen, om inte annat följer av förordning (EG) nr 1518/95.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 55.

⁽⁶⁾ EGT L 312, 23.12.1995, s. 25.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 november 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 november 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 november 1998 om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris

<i>(ecu/ton)</i>		<i>(ecu/ton)</i>	
Produktnummer	Bidragsbelopp	Produktnummer	Bidragsbelopp
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	75,45	1104 23 10 9100	80,84
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	64,67	1104 23 10 9300	61,97
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	64,67	1104 29 11 9000	23,86
1102 90 10 9100	67,29	1104 29 51 9000	23,39
1102 90 10 9900	45,76	1104 29 55 9000	23,39
1102 90 30 9100	80,91	1104 30 10 9000	5,85
1103 12 00 9100	80,91	1104 30 90 9000	13,47
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	97,00	1107 10 11 9000	41,63
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	75,45	1107 10 91 9000	79,85
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	64,67	1108 11 00 9200	46,78
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	64,67	1108 11 00 9300	46,78
1103 19 10 9000	47,61	1108 12 00 9200	86,22
1103 19 30 9100	69,53	1108 12 00 9300	86,22
1103 21 00 9000	23,86	1108 13 00 9200	86,22
1103 29 20 9000	45,76	1108 13 00 9300	86,22
1104 11 90 9100	67,29	1108 19 10 9200	41,04
1104 12 90 9100	89,90	1108 19 10 9300	41,04
1104 12 90 9300	71,92	1109 00 00 9100	0,00
1104 19 10 9000	23,86	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	96,69
1104 19 50 9110	86,22	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	74,02
1104 19 50 9130	70,06	1702 30 91 9000	96,69
1104 21 10 9100	67,29	1702 30 99 9000	74,02
1104 21 30 9100	67,29	1702 40 90 9000	74,02
1104 21 50 9100	89,72	1702 90 50 9100	96,69
1104 21 50 9300	71,78	1702 90 50 9900	74,02
1104 22 20 9100	71,92	1702 90 75 9000	101,32
1104 22 30 9100	76,42	1702 90 79 9000	74,32
		2106 90 55 9000	74,02

⁽¹⁾ Inget exportbidrag skall beviljas för produkter som har undergått en värmebehandling som har lett till att stärkelsen förgelatinerats.

⁽²⁾ Exportbidrag beviljas i enlighet med den ändrade rådets förordningen (EEG) nr 2730/75 (EGT L 281, 1.11.1975, s. 20).

Obs: Produktnumren och fotnoterna definieras i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2545/98
av den 26 november 1998
om fastställande av produktionsbidragen för spannmål och ris

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 7.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2072/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 7.2 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 1722/93 av den 30 juni 1993 om tillämpningsföreskrifter för systemet med bidrag till produktionen inom sektorerna för spannmål och ris⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1011/98⁽⁶⁾, särskilt artikel 3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EEG) nr 1722/93 fastställs villkoren för beviljande av produktionsbidrag. Beräkningsgrunden har fastställts i artikel 3 i denna förordning. Bidrag som

beräknas på detta sätt bör fastställas en gång i månaden och kan ändras om priserna på majs och/eller vete ändras betydligt.

Det finns anledning att använda koefficienterna i bilaga II till förordning (EEG) nr 1722/93 på de produktionsbidrag som skall fastställas genom denna förordning för att fastställa det exakta belopp som skall betalas.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bidraget, uttryckt per ton stärkelse av majs, vete, korn, havre, potatismjöl, ris eller brutet ris, som avses i artikel 3.2 i förordning (EEG) nr 1722/93 fastställs till 61,26 ecu per ton.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 november 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 november 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 159, 1.7.1993, s. 112.

⁽⁶⁾ EGT L 145, 15.5.1998, s. 11.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2546/98

av den 26 november 1998

om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris och om att avbryta utfärdandet av exportlicenser

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2072/98⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 andra stycket och 13.15 i denna, och

av följande skäl:

Enligt artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 får skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som är förtecknade i artikel 1 i den förordningen och priserna för dessa produkter inom gemenskapen täckas av ett exportbidrag.

Enligt artikel 13.4 i förordning (EG) nr 3072/95 skall när bidragen fastställs hänsyn tas dels till den aktuella situationen och den framtida utvecklingen i fråga om priser på och tillgång till ris och brutet ris på gemenskapsmarknaden, dels till priserna på ris och brutet ris på världsmarknaden. Enligt samma artikel är det också viktigt att säkerställa jämvikt och en naturlig utveckling av priser och handel på rismarknaden och att dessutom beakta de ekonomiska aspekterna av den planerade exporten och behovet av att undvika störningar på gemenskapsmarknaden liksom de begränsningar som härrör från de avtal som slutits i överensstämmelse med artikel 228 i fördraget.

I kommissionens förordning (EEG) nr 1361/76⁽³⁾ fastställs den högsta procentandel av brutet ris som är tillåten i ris för vilket exportbidrag fastställts samt anges med vilken procentandel bidraget skall minskas om proportionen brutet ris i det exporterade riset överstiger denna högsta andel.

I artikel 13.5 i förordning (EG) nr 3072/95 anges de särskilda kriterier som skall beaktas när exportbidrag för ris och brutet ris beräknas.

Situationen på världsmarknaden eller de särskilda kraven för vissa marknader kan göra det nödvändigt att differentiera bidragen för vissa produkter efter destination.

Ett särskilt bidrag bör fastställas för förpackat långkornigt ris för att tillgodose den aktuella efterfrågan på vissa marknader.

Bidraget måste fastställas minst en gång i månaden och får ändras under månadens lopp.

Tillämpningen av dessa bestämmelser och villkor på den nuvarande situationen på rismarknaden och särskilt på noteringarna eller priserna på ris och brutet ris inom gemenskapen och på världsmarknaden medför att bidragen bör fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

Inom ramen för förvaltningen av de volymbegränsningar som följer av gemenskapens WTO-åtaganden är det lämpligt att avbryta utfärdandet av licenser för export med exportbidrag.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 i förordning (EG) nr 3072/95, med undantag av produkter enligt punkt 1 c i den artikeln, och som exporteras i obearbetad form skall fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Utfärdandet av licenser för export med förutfastställelse av exportbidrag skall avbrytas för de produkter som anges i bilagan.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 27 november 1998.

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽³⁾ EGT L 154, 15.6.1976, s. 11.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 november 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 november 1998 om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris och om att avbryta utfärdandet av exportlicenser

<i>(ecu/ton)</i>			<i>(ecu/ton)</i>		
Produktnummer	Bestämmelse-land (!)	Bidragsbelopp	Produktnummer	Bestämmelse-land (!)	Bidragsbelopp
1006 20 11 9000	01	86,00	1006 30 65 9900	01	108,00
1006 20 13 9000	01	86,00		04	—
1006 20 15 9000	01	86,00	1006 30 67 9100	05	—
1006 20 17 9000	—	—	1006 30 67 9900	—	—
1006 20 92 9000	01	86,00	1006 30 92 9100	01	108,00
1006 20 94 9000	01	86,00		02	114,00
1006 20 96 9000	01	86,00		03	119,00
1006 20 98 9000	—	—		04	—
1006 30 21 9000	01	86,00	1006 30 92 9900	01	108,00
1006 30 23 9000	01	86,00		04	—
1006 30 25 9000	01	86,00		—	—
1006 30 27 9000	—	—	1006 30 94 9100	01	108,00
1006 30 42 9000	01	86,00		02	114,00
1006 30 44 9000	01	86,00		03	119,00
1006 30 46 9000	01	86,00		04	—
1006 30 48 9000	—	—	1006 30 94 9900	01	108,00
1006 30 61 9100	01	108,00		04	—
	02	114,00		—	—
	03	119,00	1006 30 96 9100	01	108,00
	04	—		02	114,00
1006 30 61 9900	01	108,00		03	119,00
	04	—		04	—
1006 30 63 9100	01	108,00	1006 30 96 9900	01	108,00
	02	114,00		04	—
	03	119,00		—	—
	04	—	1006 30 98 9100	05	—
1006 30 63 9900	01	108,00	1006 30 98 9900	—	—
	04	—		—	—
1006 30 65 9100	01	108,00	1006 40 00 9000	—	—
	02	114,00			
	03	119,00			
	04	—			

(!) Följande bestämmelseländer:

- 01 Liechtenstein, Schweiz och kommunerna Livigno och Campione d'Italia.
- 02 Zoner I–III och VI, Ceuta och Melilla.
- 03 Zoner IV, V, VII c, Kanada och zon VIII med undantag av Surinam, Guyana och Madagaskar.
- 04 Bestämmelseländer angivna i artikel 34 i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3665/87.
- 05 Ceuta och Melilla.

Obs: Zoner är de som anges i bilagan till kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 2145/92.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2547/98

av den 26 november 1998

om fastställande av exportbidrag för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 13.2 i denna, och

med beaktande av följande:

Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att skillnaden mellan de noteringar eller priser som gäller på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för dessa produkter inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.

Exportbidragen skall fastställas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾.

Då exportbidraget för mjöl och krossgryn av vete och råg räknas ut, måste hänsyn tas till de kvantiteter spannmål som krävs för deras tillverkning. Dessa kvantiteter fastställs i förordning (EG) nr 1501/95.

Situationen på världsmarknaden eller särskilda behov på vissa marknader kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter med avseende på destination.

Bidraget måste fastställas en gång i månaden. Det kan ändras inom den mellanliggande perioden.

Tillämpningen av dessa närmare bestämmelser på den nuvarande marknadssituationen för spannmål, och särskilt på noteringarna eller priserna för spannmålsprodukter inom gemenskapen och på världsmarknaden medför att exportbidragen bör fastställas till de belopp som anges i bilagan till denna förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 a, 1 b och 1 c i förordning (EEG) nr 1766/92 med undantag av malt, och som exporteras i obearbetat skick skall vara de som fastställs i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 november 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 november 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 november 1998 om fastställande av exportbidragen för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg

<i>(ecu/ton)</i>			<i>(ecu/ton)</i>		
Produktnummer	Bestämmelseland (1)	Bidragsbelopp	Produktnummer	Bestämmelseland (1)	Bidragsbelopp
1001 10 00 9200	—	—	1101 00 11 9000	—	—
1001 10 00 9400	01	0	1101 00 15 9100	01	37,25
1001 90 91 9000	—	—	1101 00 15 9130	01	34,75
1001 90 99 9000	03	17,00	1101 00 15 9150	01	32,00
	02	0	1101 00 15 9170	01	29,75
1002 00 00 9000	03	50,00	1101 00 15 9180	01	27,75
	02	0	1101 00 15 9190	—	—
1003 00 10 9000	—	—	1101 00 90 9000	—	—
1003 00 90 9000	03	47,00	1102 10 00 9500	01	82,00
	02	0	1102 10 00 9700	—	—
1004 00 00 9200	—	—	1102 10 00 9900	—	—
1004 00 00 9400	—	—	1103 11 10 9200	01	20,00 (2)
1005 10 90 9000	—	—	1103 11 10 9400	—	— (2)
1005 90 00 9000	03	36,00	1103 11 10 9900	—	—
	02	0	1103 11 90 9200	01	20,00 (2)
1007 00 90 9000	—	—	1103 11 90 9800	—	—
1008 20 00 9000	—	—			

(1) Bestämmelseland identifieras på följande sätt:

- 01 Alla tredje länder.
- 02 Andra tredje länder.
- 03 Schweiz, Liechtenstein.

(2) Inget exportbidrag beviljas om produkten innehåller sammanpressat mjöl.

Obs. Zonerna är de som fastställs i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 2145/92 (EGT L 214, 30.7.1992, s. 20).

KOMMISSIONENS DIREKTIV 98/87/EG

av den 13 november 1998

om ändring av direktiv 79/373/EEG om saluföring av foderblandningar

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av direktiv 79/373/EEG av den 2 april 1979 om saluföring av foderblandningar⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 97/47/EG⁽²⁾, särskilt artikel 10.e i detta, och

av följande skäl:

Enligt bilaga XV.VII.E.4 till Anslutningsakten tillåts Sverige fram till och med den 31 december 1997 behålla den nationella lagstiftning som gör det obligatoriskt att genom märkning av foderblandningar avsedda för fisk lämna upplysningar om fosforhalten i dessa.

Sverige är enligt bilaga XV i ovan nämnda akt skyldigt att se till att dess ansökan om anpassning av gemenskapslagstiftningen rörande mineralen i fråga åtföljs av en utförlig vetenskaplig redogörelse.

Sverige överlämnade redogörelsen den 5 juni 1997.

Enligt direktiv 79/373/EEG skall regelbundna uppdateringar göras av bilagan i det direktivet mot bakgrund av framsteg på det vetenskapliga och tekniska området.

Det ökande tillskottet av fosfor stör den ekologiska balansen i sjöar och hav. Eutrofieringseffekter som ofta påträffas i insjöar är blomning av blågröna alger, syrebrist, fiskdöd och minskad biologisk mångfald.

Därför är det nödvändigt att begränsa fosforutsläppen så mycket som möjligt. Obligatorisk märkning av foderblandningar avsedda för fisk där upplysningar lämnas om fosforhalten skulle i hög grad ha en begränsande effekt genom att det underlättar för fiskodlaren att tillämpa en god utfodringspraxis.

De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med yttrandet från Ständiga foderkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till direktiv 79/373/EEG skall ändras i enlighet med bilagan till det här direktivet.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall anta och senast den 30 juni 1999 offentliggöra de lagar, förordningar och administrativa bestämmelser som behövs för att följa det här direktivet. De skall omedelbart underrätta kommissionen om detta.

De skall tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 juli 1999.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser, skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall utformas skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de viktigaste bestämmelserna i den nationella lagstiftning som de har antagit på det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv skall träda i kraft tjugo dagar efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 13 november 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 86, 6.4.1979, s. 30.

⁽²⁾ EGT L 211, 5.8.1997, s. 45.

BILAGA

I del B i bilagan skall avsnitt "Fiskfoder" ersättas med följande:

"Helfoder	— Råprotein	}	Djur med undantag för andra sällskapsdjur än hundar och katter	}	Andra sällskapsdjur än hundar och katter
	— Råfett				
	— Växttråd				
	— Råaska				
	— Lysin	Svin	}	Andra djur än svin	
	— Metionin	Fjäderfä			Andra djur än fjäderfä
	— Cystin	.....	}	Alla djur	
	— Treonin	.....			
	— Tryptofan	.....			
	— Energivärde	.....			
		.....		Fjäderfä (beräknat enligt EEG-metod)	
		.....		Svin och idisslare (beräknat enligt nationella officiella metoder)	
	— Stärkelse	.....	}	Alla djur	
	— Total mängd socker (Sackaros)	.....			
	— Total mängd socker plus stärkelse	.....			
	— Kalcium	.....			
	— Natrium	.....			
— Magnesium	.....				
— Kalium	.....	}	Andra djur än fiskar med undantag för akvariefiskar		
— Fosfor	Fiskar med undantag för akvariefiskar				

KOMMISSIONENS DIREKTIV 98/88/EG

av den 13 november 1998

om riktlinjer för identifiering och bedömning i mikroskop av beståndsdelar av animaliskt ursprung i foder för den officiella foderkontrollen

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 70/373/EEG av den 20 juli 1970 om införande av gemenskapsmetoder för provtagning och analys vid den officiella foderkontrollen⁽¹⁾, senast ändrat genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, särskilt artikel 2 i detta, och

av följande skäl:

Direktiv 70/373/EEG innehåller bestämmelser om att den officiella foderkontroll som syftar till att pröva överensstämmelsen med de krav som fastlagts i lagar och andra författningar om kvalitet och sammansättning av foder skall utföras enligt gemenskapens metoder för provtagning och analys.

Genom kommissionens beslut 94/381/EG av den 27 juni 1994 om vissa skyddsåtgärder vad avser bovin spongiform encefalopati och utfodring med däggdjursprotein⁽²⁾, ändrat genom beslut 95/60/EG⁽³⁾, förbjuds utfodring av idisslare med protein från alla däggdjursvävnader utom vissa animaliska produkter och biprodukter.

I kommissionens beslut 91/516/EEG av den 9 september 1991 om upprättande av en förteckning över råvaror vilkas användning är förbjuden i foderblandningar⁽⁴⁾, senast ändrat genom beslut 97/582/EG⁽⁵⁾, förbjuds användningen av protein från däggdjursvävnader i foderblandningar för idisslare.

Artikel 5 c i rådets direktiv 79/373/EEG av den 2 april 1979 om saluföring av foderblandningar⁽⁶⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 97/47/EG⁽⁷⁾, innehåller bestämmelser om att alla ingredienser måste uppges om det lämnas en deklARATION av ingredienserna och att ingredienserna måste anges på ett visst sätt, t.ex. skall ingredi-

enserna anges i fallande ordning efter vikt när det gäller foderblandningar som är avsedda för andra djur än sällskapsdjur.

Genom direktiv 97/47/EG om ändring av bilagorna till rådets direktiv 77/101/EEG⁽⁸⁾, 79/373/EEG och 91/357/EEG⁽⁹⁾ införs bestämmelser om märkning när det gäller förbudet mot att använda dessa produkter i foder till idisslare.

Medlemsstaterna kan ha antagit strängare bestämmelser i enlighet med artikel 1.2 i rådets direktiv 90/667/EEG av den 27 november 1990 om fastställande av veterinära bestämmelser om bortskaffande och bearbetning av animaliskt avfall och dess utsläppande på marknaden samt om förhindrande av sjukdomsalterande organismer i foder av animaliskt ursprung samt om ändring av direktiv 90/425/EEG⁽¹⁰⁾, senast ändrat genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige.

Det kan genom undersökning i mikroskop fastställas om en produkt innehåller beståndsdelar av animaliskt ursprung. Genom undersökning i mikroskop kan även skillnad göras mellan ben från landdjur och ben från fisk. Möjligheten att genom undersökning i mikroskop göra skillnad mellan ben från däggdjur och ben från fjäderfä beror på kemistens erfarenhet. Möjligheten att bedöma mängden beståndsdelar av animaliskt ursprung beror också till stor del på kemistens erfarenhet. Med hänsyn till de vetenskapliga och tekniska framstegen kan det vara lämpligt att kombinera undersökning i mikroskop med andra analysmetoder. Dessa riktlinjer för undersökning i mikroskop utesluter inte att andra vetenskapligt beprövade analysmetoder än undersökning i mikroskop används i stället för eller som ett komplement till denna metod.

Det bör därför fastställas bestämmelser i form av riktlinjer för undersökning i mikroskop.

De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med yttrandet från Ständiga foderkommittén.

⁽¹⁾ EGT L 170, 3.8.1970, s. 2.

⁽²⁾ EGT L 172, 7.7.1994, s. 23.

⁽³⁾ EGT L 55, 11.3.1995, s. 43.

⁽⁴⁾ EGT L 281, 9.10.1991, s. 23.

⁽⁵⁾ EGT L 237, 28.8.1997, s. 39.

⁽⁶⁾ EGT L 86, 6.4.1979, s. 30.

⁽⁷⁾ EGT L 211, 5.8.1997, s. 45.

⁽⁸⁾ EGT L 32, 3.2.1977, s. 1.

⁽⁹⁾ EGT L 193, 17.7.1991, s. 34.

⁽¹⁰⁾ EGT L 363, 27.12.1990, s. 51.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Medlemsstaterna skall se till att undersökningar i mikroskop som utförs i syfte att officiellt kontrollera identifieringen och/eller bedömningen av mängden beståndsdelar av animaliskt ursprung i foder utförs i enlighet med de riktlinjer som anges i bilagan till detta direktiv.

I enlighet med de krav som de behöriga myndigheterna ställer på analysen skall punkt 7 "Beräkning och bedömning" i riktlinjerna anses vara valfri, under förutsättning att bestämmelserna i punkt 7 följs så snart en bedömning av mängden genomförs.

Dessa riktlinjer för förfarandet vid undersökning i mikroskop utesluter inte att andra vetenskapligt beprövade analysmetoder än undersökning i mikroskop används i stället för eller som ett komplement till denna metod för att identifiera och/eller bedöma mängden beståndsdelar av animaliskt ursprung.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv

senast den 1 september 1999. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Förfaranden för hänvisningen skall varje medlemsstat själv anta.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 13 november 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Riktlinjer för identifiering och bedömning i mikroskop av mängden beståndsdelar av animaliskt ursprung i foder1. *Mål och tillämpningsområde*

Dessa riktlinjer bör användas när man påvisar beståndsdelar av animaliskt ursprung (definierat som produkter från beredning av kroppar och kroppsdelar av däggdjur, fjäderfä och fisk) genom undersökning i mikroskop.

Om en bedömning av mängden animaliska beståndsdelar genomförs, skall bestämmelserna i punkt 7 följas.

2. *Känslighet*

Beroende på typ av beståndsdel av animaliskt ursprung kan mycket små mängder (<0,1 %) påvisas i foder.

3. *Princip*

Ett representativt prov, som samlats in i enlighet med bestämmelserna i kommissionens direktiv 76/371/EEG av den 1 mars 1976 om gemenskapsmetoder för provtagning vid den officiella foderkontrollen⁽¹⁾ och som har förberetts på lämpligt sätt används för identifieringen. Beståndsdelarna av animaliskt ursprung identifieras på grundval av typiska kännetecken som kan identifieras i mikroskop (dvs. muskelfibrer och andra köttpartiklar, brosk, ben, horn, hår, borst, blod, fjädrar, äggskal, fiskben och fjäll). Identifieringen görs både på siktfraktionen (6.1) och på det koncentrerade sedimentet (6.2) av provet.

4. *Reagenser⁽²⁾*

4.1 Inbäddningsmedel

4.1.1 Kloralhydrat (60-procentig vattenlösning)

4.1.2 Paraffinolja

4.2 Koncentreringsmedel

4.2.1 Tetrakloretylen (densitet 1.62)

4.3 Färgningsreagens

4.3.1 Bradford-reagens

4.3.2 Jod/kaliumjodidlösning

4.3.3 Millon-reagens

4.3.4 cystin-reagens (2 g blyacetat, 10 g NaOH/100 ml H₂O)

De uppräknade reagenserna kan bytas ut mot andra som ger jämförbara resultat.

5. *Utrustning och hjälpmedel*

5.1 Analysvåg (med en noggrannhet av 0,001 g)

5.2 Utrustning för finfördelning (rasp, kvarn m.m.)

5.3 Sikt med kvadratiska maskor som är 0,1 mm till 2 mm stora.

5.4 Stereomikroskop (upp till 50 gångers förstoring)

5.5 Sammansatt mikroskop (upp till 400 gångers förstoring) med genomgående ljus/polariserat ljus

5.6 Vanligt laboratorieglass

⁽¹⁾ EGT L 102, 15.4.1976, s. 1.

⁽²⁾ De uppräknade reagenserna finns ute på marknaden om inte annat anges.

6. *Metod*

Ett prov på minst 10 g, beroende på typen av material, behandlas om nödvändigt (pellets krossas eller finfördelas försiktigt med lämplig finfördelningsutrustning) och delas därefter i två representativa delar, en på minst 5 g för siktfraktionen (6.1) och en på minst 2 g för det koncentrerade sedimentet (6.2). Färgning med färgningsreagens (6.3) rekommenderas för identifieringen.

6.1 Identifiering av beståndsdelar av animaliskt ursprung i siktfraktionen

Minst 5 g av provet delas genom siktning (5.3) i minst två fraktioner.

Siktfraktion(erna) > 0,5 mm (eller en representativ del av fraktionen) appliceras i ett tunt lager på lämpligt underlag och undersöks systematiskt i stereomikroskop (5.4) i olika förstoringegrader efter beståndsdelar av animaliskt ursprung.

Objektglas med siktfraktionen(erna) < 0,5 mm undersöks systematiskt i det sammansatta mikroskopet (5.5) i olika förstoringegrader efter beståndsdelar av animaliskt ursprung.

6.2 Identifiering av beståndsdelar av animaliskt ursprung i koncentrerat sediment

Ett prov på minst 2 g vägs in (med en noggrannhet av 0,001 g) i ett provrör eller en separertratt och behandlas med minst 15 ml tetrakloretylen (4.2.1). När blandningen har rörts om/skakats flera gånger och fått stå tillräckligt länge (minst en minut men högst två till tre minuter), separeras sedimentet.

Sedimentet torkas i ett dragskåp och vägs därefter (med en noggrannhet av 0,001 g). Vägning behövs endast om det krävs en bedömning. Hela eller delar av det torkade sedimentet undersöks efter benbeståndsdelar i stereomikroskop (5.4) och i sammansatt mikroskop (5.5).

6.3 Användning av inbäddningsmedel och färgningsreagenser

Genom att använda särskilda inbäddningsmedel och färgningsreagenser kan identifieringen av beståndsdelar av animaliskt ursprung i mikroskop underlättas.

Kloralhydrat (4.1.1): Genom försiktig upphettning kan cellstrukturer ses tydligare eftersom stärkelsekorn gelatiniseras och oönskat cellinnehåll avlägsnas.

Paraffinolja (4.1.2): Benbeståndsdelar kan tydligt identifieras i detta inbäddningsmedel eftersom de flesta håligheter förblir luftfyllda och syns som svarta hål på 5–15 µm.

Bradford-reagens (4.3.1): Används för att påvisa protein (typisk blå färg). Späd med vatten ca 1:4.

Jod/kaliumjodid-lösning (4.3.2): Används för att påvisa stärkelse (blå-lila färg) och protein (gul-orange färg). Kan spädas vid behov.

Millon-reagens (4.3.3): Vid försiktig uppvärmning blir benbeståndsdelarna rosa.

Cystin-reagens (4.3.4): Vid försiktig uppvärmning blir beståndsdelar som innehåller cystin (hår, fjädrar mm.) brun-svarta.

7. *Beräkning och bedömning*

Om en bedömning av mängden animaliska beståndsdelar genomförs, skall bestämmelserna i denna punkt följas.

Beräkningen kan göras endast om beståndsdelarna av animaliskt ursprung innehåller benfragment.

Benfragment av varmblodiga landdjur (t.ex. däggdjur och fåglar) kan i objektglaset särskiljas från olika typer av fiskben genom typiska håligheter. Andelen beståndsdelar av animaliskt ursprung i de olika proven bedöms på grundval av

— den uppskattade andelen (viktprocent) benfragment i det koncentrerade sedimentet, och

— andelen (viktprocent) ben i beståndsdelarna av animaliskt ursprung.

Bedömningen måste vara grundad på minst tre (om möjligt) objektglas och minst fem fält per objektglas. I foderblandningar innehåller det koncentrerade sedimentet i regel inte bara ben från landdjur och fiskbenfragment utan också andra partiklar med hög specifik vikt, t.ex. mineraler, sand, förvedade växtfragment och liknande.

7.1 Uppskattad procentandel benfragment

$$\begin{aligned} \% \text{ benfragment från landdjur} &= \frac{S \times c}{W} \\ \% \text{ fiskben och fjällfragment} &= \frac{S \times d}{W} \end{aligned}$$

(S = sedimentvikt [mg], c = korrektionsfaktor [%] för den uppskattade andelen ben från landdjur i sedimentet, d = korrektionsfaktor [%] för den uppskattade andelen fiskben och fjällfragment i sedimentet W = vikt på proverna till sedimenteringen [mg]).

7.2 Uppskattad mängd beståndsdelar av animaliskt ursprung

Andelen ben i animaliska produkter kan variera kraftigt. (Andelen ben i benmjöl är cirka 50–60 % och i köttmjöl cirka 20–30 %. I fiskmjöl varierar andelen ben och fjäll beroende på fiskmjölets klass och ursprung, vanligtvis ligger den på cirka 10–20 %).

Om typen av djurmjöl i provet är känd kan innehållet uppskattas på följande sätt:

$$\begin{aligned} \text{Uppskattat innehåll av beståndsdelar} \\ \text{av landdjursprodukter (\%)} &= \frac{S \times c}{W \times f} \times 100 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{Uppskattat innehåll av bestånds-} \\ \text{delar av fiskprodukter (\%)} &= \frac{S \times d}{W \times f} \times 100 \end{aligned}$$

(S = sedimentvikt [mg], c = korrektionsfaktor [%] för den uppskattade andelen benbeståndsdelar från landdjur i sedimentet, d = korrektionsfaktor [%] för den uppskattade andelen fiskben och fjällfragment i sedimentet f = korrektionsfaktor för andelen ben i beståndsdelarna av animaliskt ursprung i det undersökta provet, W = vikt på proverna till sedimenteringen [mg]).

8. *Beskrivning av undersökningsresultatet*

De olika fallen kan rapporteras på följande sätt:

- 8.1 Det har inte i mikroskop kunnat urskiljas några beståndsdelar av animaliskt ursprung (enligt definitionen i punkt 1) i det inlämnade provet.
- 8.2 Det har i mikroskop kunnat urskiljas beståndsdelar av animaliskt ursprung⁽¹⁾ i det inlämnade provet.
I sistnämnda fall kan undersökningsresultatet, vid behov, även rapporteras på följande sätt:
  - 8.2.1 Det har i mikroskop kunnat urskiljas en mindre mängd beståndsdelar av animaliskt ursprung⁽¹⁾ i det inlämnade provet.
  - 8.2.2 Beroende på kemistens erfarenhet kan något av följande anges:
    - Det har i mikroskop kunnat urskiljas beståndsdelar av animaliskt ursprung⁽¹⁾ i det inlämnade provet. Andelen benfragment (fisk/landdjur) — när det rör sig om benfragment från landdjur, eventuellt med åtskillnad mellan benfragment från fjäderfå och benfragment från däggdjur, se anmärkning 9.3 — bedöms vara i storleksordningen ...%, vilket motsvarar ...% animaliska beståndsdelar när beräkningen grundar sig på ...% ben i produkten med animaliska beståndsdelar (= korrektionsfaktor f använd).
    - Det har i mikroskop kunnat urskiljas beståndsdelar av animaliskt ursprung⁽¹⁾ i mätbara mängder i det inlämnade provet.

⁽¹⁾ Här anges den typ av beståndsdelar som hittats, t.ex. ben (från fisk eller landdjur), köttbeståndsdelar, etc.

För fallen i punkterna 8.2, 8.2.1 och 8.2.2 skall även följande anges i rapporten om benbeståndsdelar från landdjur har identifierats:

”Det kan inte uteslutas att ovannämnda beståndsdelar härstammar från däggdjur.”

Denna angivelse är inte nödvändig om det för benfragment från landdjur görs åtskillnad mellan benfragment från fjäderfä och benfragment från däggdjur (se anmärkning 9.3).

9. *Anmärkningar*

- 9.1 Om det finns många och grova beståndsdelar i det koncentrerade sedimentet bör sedimentet siktas i två fraktioner (t.ex. genom en 320 µm sikt). Fraktionen med de grova beståndsdelarna kan undersökas som ett paraffinoljepreparat i ett stereomikroskop med genomgående ljus. Fraktionen med de små beståndsdelarna undersöks i ett sammansatt mikroskop.
  - 9.2 Det koncentrerade sedimentet (6.2) kan, vid behov, delas upp ytterligare med hjälp av ett koncentreringsmedel med högre densitet.
  - 9.3 Beroende på kemistens erfarenhet kan det göras skillnad mellan beståndsdelar från däggdjur eller fjäderfä på grundval av särskilda histologiska egenskaper, som gör det möjligt att göra denna åtskillnad.
-

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 20 november 1998

om utnämning av ledamöter samt ordförande och vice ordförande i de expertgrupper som skall bistå kommissionen vid utformningen av nyckelåtgärdernas innehåll och inriktning inom området forskning och teknisk utveckling

[delgivet med nr K(1998) 3347]

(Text av betydelse för EES)

(98/682/EG, Euratom)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen,

med beaktande av kommissionens beslut 98/610/EG, Euratom av den 22 oktober 1998⁽¹⁾, om upprättande av expertgrupper som skall bistå kommissionen vid utformningen av nyckelåtgärdernas innehåll och inriktning inom området forskning och teknisk utveckling, och

av följande skäl:

I artikel 3.1 i beslut 98/610/EG, Euratom föreskrivs att kommissionen vid sammansättning av grupperna skall ta hänsyn till ledamöternas geografiska ursprung och från vilken sektor de kommer (t.ex. från industri- och tjänstesektorn, från forsknings- och innovationskretsar, från användarorganisationer och regleringsmyndigheter eller från den socioekonomiska världen). Enligt samma artikel skall kommissionen också sträva efter en jämn fördelning mellan kvinnor och män.

Kommissionen skall vidare vid tillsättandet av expertgruppernas ledamöter granska alla ansökningar utifrån de urvalskriterier som anges i punkt A.2 i bilagan till beslut 98/610/EG, Euratom. Kommissionen skall på grundval av denna granskning tillsätta expertgruppernas ledamöter i enlighet med bestämmelserna i artikel 3.1 i det beslutet och punkt B i bilagan.

I enlighet med bestämmelserna i artikel 4.1 i beslut 98/610/EG, Euratom skall expertgruppernas ledamöter utses individuellt av kommissionen för en period på högst två år. Deras mandat kan därefter förnyas en gång, med högst två år.

Enligt artikel 4.4 i samma beslut skall kommissionen också utse ordförande och vice ordförande i varje expertgrupp bland gruppens ledamöter. Vice ordföranden får inte ha samma geografiska ursprung som ordföranden och får inte heller komma från samma sektor som denne.

Enligt fjärde skälet i beslut 98/610/EG, Euratom bör expertgrupperna ha till uppgift att, i ett klimat av öppenhet, avge opartiska yttranden. För att kunna förse kommissionen med objektiv information bör gruppernas ledamöter agera självständigt, och inte på anmodan av någon utomstående.

⁽¹⁾ EGT L 290, 29.10.1998, s. 57.

Ledamöter som har ett intresse som menligt skulle kunna påverka deras opartiskhet bör därför, med utgångspunkt i dagordningen, före varje möte underrätta kommissionen om detta. De bör inte delta i överläggningar i frågor där det föreligger en intressekonflikt.

Av denna anledning bör de utnämnda ledamöterna, med utgångspunkt i dagordningen, före varje möte i expertgruppen underteckna en försäkran där de intygar att det inte föreligger någon intressekonflikt som menligt kan påverka deras opartiskhet.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 214 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 194 i Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen bör ledamöterna vara förbundna att inte lämna ut upplysningar om vilka de fått kännedom inom ramen för expertgruppens arbete, när de fått veta att dessa upplysningar omfattas av tystnadsplikt.

Om en ledamot brister i opartiskhet och inte respekterar arbetets förtroliga karaktär bör han inte längre anses bidra till gruppens arbete på ett effektivt sätt, i enlighet med artikel 4 i beslut 98/610/EG, Euratom om upprättande av expertgrupper som skall bistå Kommissionen vid utformningen av nyckelåtgärdernas innehåll och inriktning inom området forskning och teknisk utveckling.

Det är nödvändigt att utnämna ledamöter i expertgrupperna samt 17 ordförande och 17 vice ordförande i dessa grupper samt att garantera arbetets förtroliga karaktär och ledamöternas opartiskhet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De personer vars namn anges i bilaga I utses till ledamöter i de expertgrupper som upprättats genom beslut 98/610/EG, Euratom.

Artikel 2

De personer vars namn anges i bilaga II utses till ordförande och vice ordförande i de expertgrupper som avses i artikel 1.

Artikel 3

De personer som avses i artiklarna 1 och 2 skall uppfylla kraven på opartiskhet och förtrolighet enligt bilaga III.

Artikel 4

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 20 november 1998.

På kommissionens vägnar

Édith CRESSON

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Expertgrupp	Ledamöternas efternamn och förnamn	
Hälsa, kost och miljö	BIESALSKI BORRESEN COLOMER DANIEL FORSBERG GARCEZ DE LENCASTRE KATSOUYLANNI KORPELA LESLIE MEROT PFANNHAUSER ROTILIO SARIS TAEYMANS WALL WILLIAMS	HANS TORGER CONCHA H. ETHEL HERMINIA KLEA RIITTA JIM BERTRAND WERNER GIUSEPPE WIM DOMINIQUE PATRICK CHRISTINE
Bekämpning av virus- och infektionssjukdomar	BARRET BELLOD BORRIELLO ESTEBAN ESTOLIO DO ROSARIO KARLSSON MOENNIG O'FLANAGAN PAPAMICHAIL RANKI RAPPUOLI SALMASO SÁNCHEZ VAN EDEN VANHEMELRIJCK WAHREN WILLEBERG	NOËL ANNE SAVERIO MARIANO VIRGILIO LARS VOLKER DARINA M. ANNAMARI RINO STEFANIA J.M. WILLEM JOHAN BRITTA PREBEN
Cellfabriken	ALBERGHINA BOWLES CARRONDO COLIJN-HOOYMANS DIDERICHSEN GLIMELIUS LECOMTE MÄKINEN PÜHLER ROELS	LILIA DIANNA MANUEL CATHARINA BORGE KRISTINA JEANNE-MARIE SEPPO ALFRED J.A.

Expertgrupp	Ledamöternas efternamn och förnamn	
	SCHWAB SEKERIS VAN DE VOORDE VELA VIKKARI YEATS	HELMUT CONSTANTINE ANDRÉ CARMEN LIISA SIOBHAN
Den åldrande befolkningen	BALTES BARTOLI COMELLA GREENGROSS GUILLEMARD LINDSTRÖM O HARA PAULA BARBOSA PERANI PICCART SCHROLL STATHAKOS TAIPALE VAN DEN BERG WICK	MARGARET ETTORE JOAN SALLY A. M. JAN-INGVAR SEAMUS MANUEL DANIELA MARTINE MARIANNE DIMITRI VAPPU HANS GEORG
Hållbart jordbruk, fiske och skogsbruk, inklusive en integrerad utveckling av landsbygdsområden	CARLSSON CARUSO DE SOUSA VASCONCELOS DEROANNE GONZALES-GARCES GRIFFITH HOFREITHER KASSIOUMIS LANGSTRAAT PAAVILAINEN POUZET RASCHE REXEN TAIT THOMAS VON MEYER WERRY	MÅRTEN CAMILLO MARCELLO CLAUDE ALBERTO DAVID MARKUS KONSTANTINOS DIRK LEENA ANDRÉ ERNST FINN ELIZABETH TOM HEINO P.
Informationssamhället	AIRAGHI ALVES BAUSCH BERTHELTSEN BRAVO COCHRANE	ANGELO JOSÉ ROMAIN HANS ALAIN PETER

Expertgrupp	Ledamöternas efternamn och förnamn	
	CRONBERG DE KEMP FENEYROL GALUZZI HALKIAS HORN HORWOOD KUUSI LAGASSE LARROUTUROU MERKER MOSSOTTO NILSSON PACHL PURVES SCHUURMANS UCEDA WERTHNER WEYRICH	TARJA ARNOUD MICHEL PAOLO CHRISTOS CHRIS ROSEMARY JUHANI PAUL BERNARD WOLFGANG CESARE ANN MARIE URSULA IAN MARTIN JAVIER HANNES CLAUS
Innovativa produkter, processer, organisation	ÁLVAREZ BENAVENT BLONDELOT DE CHARENTENAY DE MEYER FOUNTI GREGORY HELLER JÄGER NORELL O'DONOVAN PEDERSEN PINTO RIBERA SALCEDO SISTERMANS TEMMES WARNECKE	S. R. ÉMILE FRANÇOIS A. MARIA MIKE BERNDT HEIMO MARGARETA P. HANS LUIGI JOSÉ JOOP ARMI HANS-JÜRGEN
Hållbart system för rörlighet och intermodalitet	BAYLISS BOGG DOGANIS FERNÁNDEZ DURÁN FINLAY KNOFLACHER LINDBERG LINKAMA PAYE-JEANNENEY	DAVID KEITH RIGAS REYES HUGH HERMANN JOHAN EEVA LAURENCE

Expertgrupp	Ledamöternas efternamn och förnamn	
	RICOTELLI RUIJGROK SCHACKE SOBOLL SQUASSAFICHI VAN DE VOORDE VIANA BAPTISTA	MARCELLO C. J. IVAR HORST NICOLA EDDY JOSÉ
Nya perspektiv för luftfarten	ABBINK ARIAS CATOIRE GOULETTE JENSEN LAWLER LOJACONO LUREAU MADALENO MALANICK NYSSSEN OLSSON PAPAILIOU SZODRUCH TRUMAN VON TEIN	J. ANGEL-LUIS SERGE MIKE KURT JAMES EROS FRANÇOIS UTÍMIA PETER CLAUDE ULF KYRIACOS JOACHIM TREVOR VOLKER
Landtransport och marinteknik	ACKERMANN ANDERSEN BRÄNNSTRÖM BYRNE CERECEDA DUARTE SILVA FEITLER GOLDAN GOODRICH KEROSUO KYRTATOS LIST MAGGETTO MICHELLONE PERSON SEIFFERT	CHARLES-LOUIS TORBEN KLAS GERALD C. ANTÓNIO SIMONE MICHAEL DAVID MATTI NIKOLAOS HELMUT GASTON GIAN CARLO P. ULRICH
Hållbar förvaltning av vatten och vattenkvalitet samt hållbar förvaltning av marina ekosystem	BJORNSEN BOZZO CANDELA DE MARSILY DRONKERS	PETER GIAN MARIO LUCILA GHISLAIN JOB

Expertgrupp	Ledamöternas efternamn och förnamn	
	ELEFThERIOU JASKULKE KAUPPI KLAGHOFER LANCELOT MCGLADE MONTESINOS MULCAHY NUNES PFEIFFER	ANASTASSIOS ELISABETH LEA E. CHRISTIANE JACQUELINE SALOMÓN MAIRE FRANCISCO KLAUS
Globala förändringar, klimat och biologisk mångfald	BERGER BERZ CAHILL CORTE-REAL CRUTZEN DAHL-JENSEN GRABHERR LALAS LÓPEZ FERNANDEZ MCWILLIAMS ROHDE SERREAULT WALLS YARMIN ZERBINI	ANDRÉ G. BRONWYN JOÃO PAUL DORTHE GEORG DIMITRIS MARIA LUISA BRENDAN HENNING BRIGITTE MARI FARHANA S.
Morgondagens stad och kulturarvet	ANDERSSON BEEDHOLM CAMPILLO CASSAR DUNLEAVY HECQ JILKA KUTTER MAUGARD MOROPOULOU NYSTROM PORTAS ROELOFS ROGERS SABBIONI	HARRI BENTE ROSA MAY SEAN WALTER BRIGITTE ECKHARD ALAIN ANTONIA LOUISE NUNO LAMBERT RICHARD CRISTINA
Renare energisystem och ekonomisk och effektiv energi	AIGNER BILLFALK DA SILVA CARVALHO DURAND	MANFRED LENNART MARIA JEAN-MICHEL

Expertgrupp	Ledamöternas efternamn och förnamn	
	FREDERICK GARIBBA HINSTRUP KERONEN LEWIS MAVRAKIS OTTER PAZ FRIEND ROCCA ROULET SARIS SCHNEEBERGER	GUY M. PETER JOUNI TONY DIMITRIOS NICHOLAS MARIA UGO CLAUDE FRANS MICHAEL
Förbättra den socio-ekonomiska kunskapsbasen	BRUNN CARTON DURU ERIKSON GIANNITSIS GRODAL JOÃO RODRIGUES MARTINOTTI NEWBY NOWOTNY OSTNER SCHABER SCHNABEL SILIUS SOMMESTAD SUBIRATS WHELAN	ANKE LUC MARIE ROBERT TASSOS BIRGIT MARIA GUIDO HOWARD HELGA ILONA GASTON PAUL HARRIET LENA JOAN BRENDAN
Kontrollerad termisk kärnfusion	BELLI BERKE BUSCH D'HAESELEER FUSTER HÖGBERG HOPKINS KATSANOS KNERINGER LAVAL POLICARPO POOLEY SALOMAA VAN DER WIEL	MARIA CLAUS NIELS WILLIAM FELICIANO LARS MIKE ANASTASIOS GÜNTHER GUY ARMANDO DEREK RALF MARNIX

Expertgrupp	Ledamöternas efternamn och förnamn	
Kärnklyvning	CARO CARVALHO SOARES COLINO CUNNINGHAM GOVAERTS HAYNS HEUSENER HOLM MATTILA NIELSEN RAKHORST SCHMITZER SIDERIS VALENTINI VALLEE	RAFAEL JOSÉ ANTONIO JOHN PIERRE MIKE GERHARD LARS-ERIK LASSE SVEN HUBERT CHRISTIAN ELEFThERIOS PAOLO ALAIN

BILAGA II

Förteckning över expertgruppernas ordförande och vice ordförande

Expertgrupp	Ordförandens efternamn och förnamn	Vice ordförandens efternamn och förnamn
Hälsa, kost och miljö	WILLIAMS Christine	COLOMER Concha
Bekämpning av virus- och infektionssjukdomar	BELLOD Anne	ESTOLIO DO ROSARIO Virgilio
Cellfabriken	ALBERGHINA Lilia	LECOMTE Jeanne-Marie
Den åldrande befolkningen	BALTES Margaret	TAIPALE Vappu
Hållbart jordbruk, fiske och skogsbruk, inklusive en integrerad utveckling av landsbygdsområden	THOMAS Tom	HOFREITHER Markus
Informationssamhället	WEYRICH Claus	HORN Chris
Innovativa produkter, processer, organisation	PEDERSEN Hans	SISTERMANS J. F.
Hållbart system för rörlighet och intermodalitet	BAYLISS David	DOGANIS Rigas
Nya perspektiv för luftfarten	OLSSON Ulf	ARIAS Angel-Luis
Landtransport och marinteknik	MICHELLONE Gian Carlo	GOODRICH David
Hållbar förvaltning av vatten och vattenkvalitet samt hållbar förvaltning av marina ekosystem	KAUPPI Lea	BJÖRNSEN Peter
Globala förändringar, klimat och biologisk mångfald	SERREAULT Brigitte	BERGER André
Morgondagens stad och kulturarvet	PORTAS Nuno	SABBIONI Christina
Renare energisystem och ekonomisk och effektiv energi	SARIS Frans	BILLFALK Lennart
Förbättra den socio-ekonomiska kunskapsbasen	NOWOTNY Helga	SCHABER Gaston
Kontrollerad termisk kärnfusion	FUSTER Feliciano	D'HAESELEER William
Kärnklyvning	HEUSENER Gerhard	VALLEE Alain

*BILAGA III***Villkor avseende ledamöternas opartiskhet och arbetets förtroliga karaktär****A. Arbetets förtroliga karaktär**

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 214 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 194 i Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen får ledamöterna inte lämna ut upplysningar om vilka de fått kännedom inom ramen för expertgruppens arbete, när de fått veta att dessa upplysningar omfattas av tystnadsplikt.

B. Ledamöternas opartiskhet

- 1) Ledamöter som har ett intresse som menligt skulle kunna påverka deras opartiskhet skall underrätta kommissionen om detta.
- 2) Ledamöter som har ett personligt intresse som menligt skulle kunna påverka deras opartiskhet, med utgångspunkt i dagordningen, före varje möte underrätta kommissionen om detta. De skall inte delta i överläggningar i frågor där det föreligger en intressekonflikt.
- 3) De utnämnda ledamöterna skall underteckna försäkran i tillägg före varje möte i expertgruppen. De intygar därigenom att det inte föreligger någon intressekonflikt.

C. Bristande uppfyllande av kraven

Om en ledamot brister i opartiskhet och inte respekterar arbetets förtroliga karaktär skall han i enlighet med artikel 4 i beslut 98/610/EG, Euratom inte längre anses bidra till gruppens arbete på ett effektivt sätt.

Tillägg

FÖRSÄKRAN AVSEENDE INTRESSEKONFLIKTER

(Kryssa för det alternativ som gäller)

Försäkran om att inga intressekonflikter föreligger med utgångspunkt i dagordningen för mötet den .....

Jag, ..., försäkrar att det, med utgångspunkt i dagordningen för detta möte, inte föreligger några intressekonflikter som menligt skulle kunna påverka min opartiskhet.

Jag, ..., erkänner att det, med utgångspunkt i dagordningen för detta möte, är möjligt att det föreligger en intressekonflikt som menligt skulle kunna påverka min opartiskhet angående arbetet i den expertgrupp där jag är ledamot.

<i>Punkt på dagordningen</i>	<i>Intressekonflikt</i>
.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....

Om jag deltar i ett expertgruppsmöte och under mötets gång upptäcker att det föreligger en intressekonflikt som menligt skulle kunna påverka min opartiskhet när det gäller en punkt på dagordningen eller en annan fråga som behandlas av gruppen, förbinder jag mig att omedelbart underrätta kommissionen om detta.

Namnsteckning .....

Efternamn och förnamn .....

Datum .....

RÄTTELSER

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 707/98 av den 30 mars 1998 om ändring av förordning (EEG) nr 3846/87 om upprättandet av exportbidragsnomenklaturen för jordbruksprodukter

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 98 av den 31 mars 1998)

På sidan 18 i bilaga I, i kolumnen "Produktkod", skall det

i stället för: "0403 90 29 9110

0403 90 81 9100

0403 90 81 9910

0403 90 81 9950

0403 90 89 9130

0403 90 89 9150

0403 90 89 9930

0403 90 89 9950

0403 90 89 9990"

vara: "0404 90 29 9110

0404 90 81 9100

0404 90 81 9910

0404 90 81 9950

0404 90 89 9130

0404 90 89 9150

0404 90 89 9930

0404 90 89 9950

0404 90 89 9990"
